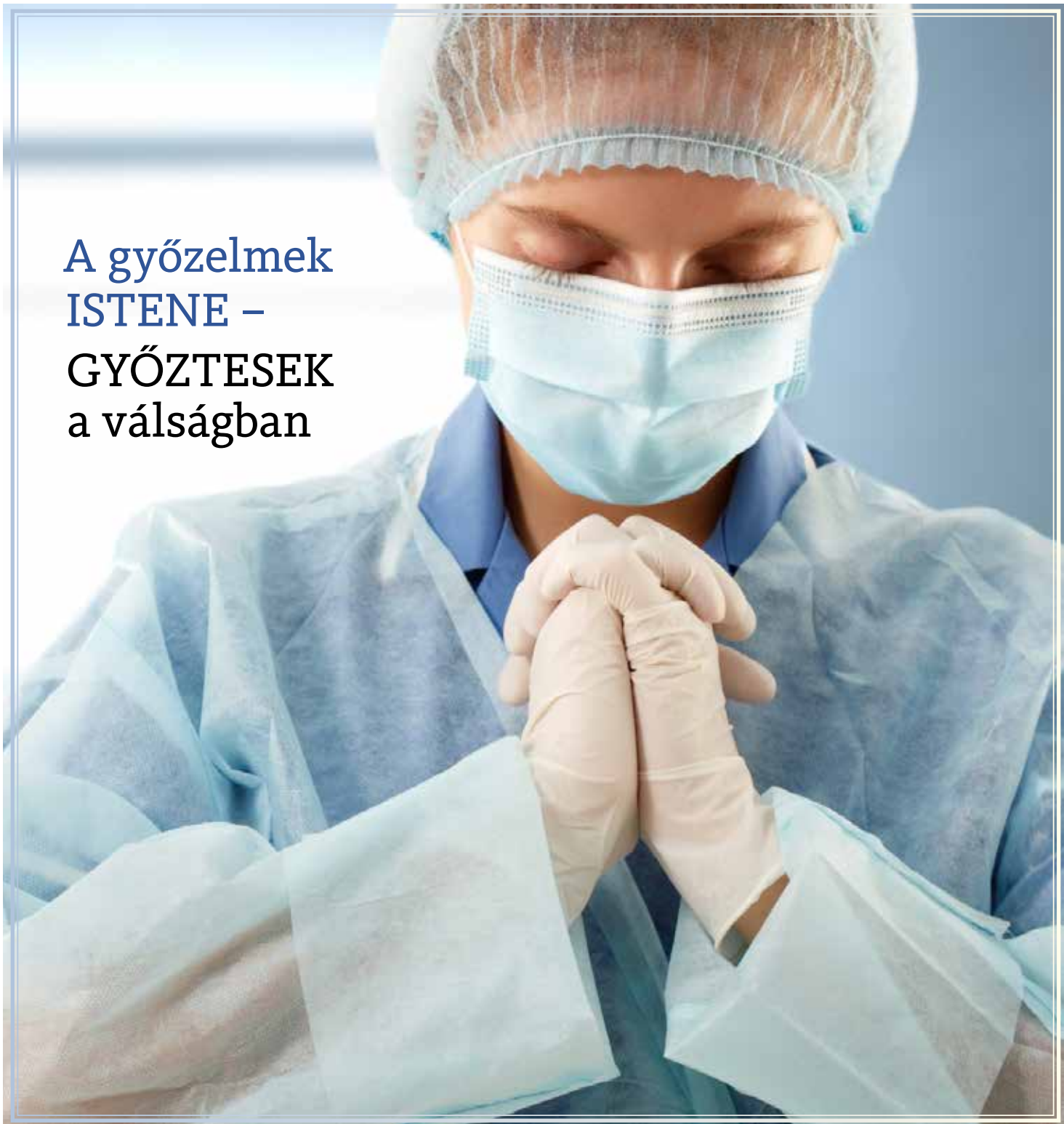

Adventszemle

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETÉLET VÁRÓKNAK

A győzelmek
ISTENE –
GYŐZTESEK
a válságban

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

Időszerű könyvajánlatunk

Ellen White drámai próféciai

Az új „lelkiség” jelen van az istentiszteleteken, tanításokban és a művészi értékeket egyáltalán vagy alig képviselő gyülekezeti ének-zenekultúra térhódításában. Amiként a valósi világban az „új” utáni vágy, akként van jelen a nemzetközi politikai-társadalmi életben az „új világrend” utáni törekvés is.

A végidőről szóló bibliai tanítás

Ma sokan sokfélét mondanak a végidőről. Látva a világ eseményeit, egyesek közeli világvéget vízionálnak. Eközben kevesen veszik figyelembe, mit mond a Könyvek Könyve valójában. Több ezer év és több tucatnyi beteljesedett jövendölés mutatja, hogy érdemes komolyan venni, amit mond.

Az elpecsételés – és Isten népének szabadulása

Az „elpecsételés” a legerősebb hangsúlyt kétségtelenül a vég idejének eseményei közepette kapja. Ez a kis kötet megrázóan mutatja be, hogy az egész emberi világ legutolsó szakaszába érkezünk, amikor élet-halál kérdés lesz, hogy kinek a pecsétjét viseljük.

2020. MÁJUS. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Uniöbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Rîstea, Marius Andrei; Fordította Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szőcs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107; Tel. 0756-059330; E-mail zakariaslorand@yahoo.fr; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Viața și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

HONNAN JÖN A SEGÍTSÉG?

Nyugtalan világunkban a leggyakrabban használt szó a „válság”. A tsunami sokakat halálba, gyászba zaklatott, a sebeket elmélyítették a terrorista cselekmények, majd a migráció tovább növelte a válságot. A hívtalan vendég, a koronavírus rettegésbe kergette az emberiséget. A vég idejét éljük, az Úr Jézus profetikusszavai teljesülnek: „Az emberek elhalnak a félelem miatt”. A világ megoldásokat keres. Időszerű Dávid kérdése: „Honnan jön a segítségem?” A 121. zsoltár bátorító válasz a sokféle válsággal küzdő emberiség számára.

Kire emeljük szemünket?

A hegyekre? A múltban a magaslatokra építették a pogány oltárokat, és áldozatot hoztak az idegen isteneknek. Folyamodnak a bálványokhoz, amelyek nem képesek segíteni? Az Ótestamentum szimboliztikájában a hegyek befolyásos embereket is jelentenek. Az emberek lehetnek jóindulatúak, de ők is segítségre szorulnak. Dávid Hakillah hegyei között rejtőzött, de nem bízott sem a magaslatok rejtekeiben, sem a bálványokban vagy az emberekben, de önmagában sem. Tudta, honnan jön a megbízható segítség: „Az én segítségem az Úrtól van, aki teremtette az eget és földet” (Zsolt. 121:2)

A megbízható segítség az Úrtól jön!

Sikerrel tapasztalta meg ezt a bibliai időkben élt tíz bélpoklos. Településen kívüli karanténban voltak, betartva az egészségügyi szabályokat. A halálos betegségből a gyógyulást az Úr Jézusnál keresték és találták meg: „Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!” Jézus elküldte őket emberi eszközeihez. Az eredmény? „Amíg odaértetek, megtisztultak”. Ki gyógyította meg őket? A szamaritánus, amikor „meggyógyult, visszatérel, dicsőítvén az Istent..., arcra borult Jézus lábainál, és hálát adott neki.” (Lk 17:11–16)

Az evangéliumok különböző válsághelyzetekről és ezek megoldásáról számolnak be. Hiányozt az az enniváló. A tanítványok csódhelyzetet jelentettek. A történelem megismétlődhet! Honnan jön a segítség? Amikor Jézus megáldotta a keveset, amivel az ember rendelkezett, mind jóllaktak, s még maradt is! A megoldás az Úrtól jött! Jézus a létező emberi adottságokat is igénybe vette. (Mk 6:32–44; Jn.6:1–13)

Élet-halál harcot vívtak a tanítványok: „A hajó a tenger közepette vala, haboktól háborgatva.” Honnan jön a segítség? „Jézus hozzájuk méne, a tengeren járván; mikor beléptek a hajóba, elállt a szél.” (Mt 14:24, 32)

Az Úr a segítségem!

Minden időben megbízható segítség az Úr! „Nem engedi, hogy lábad inogjon; nem szunnyad és nem alszik; megőriz minden gonosztól, megőrzi a te lelkedet... mostantól fogva mindörökké!” (Zsolt.121:3–8)

A koronavírus okozta krízis elmúlik, de lesz másik. Közeledik a végső válság is. Ma, aki kijelenti, hogy „halott voltam és élek”, felajánlja mindenkinek az életbiztosítást. Kapaszkodj Jézusba! Ő meg tud őrizni a próbában! Ha mégis megengedi a betegséget, meg tud gyógyítani! És ha bölcsességében másként tenne is, Ő fel tud támasztani! A valódi segítség az Úrtól van! ■

Szász Ernő, az Élet és Egészség Kiadó magyar szerkesztőségének koordinátora

TARTALOM

3 Vezércikk

Szász Ernő

Honnan jön a segítség?

4 Koronavírus-válság

Üzenet a lelkeszek számára

A Hetednap Adventista Egyház

Romániai Uniója által 2020.

március 26. és április 11. között

kiadott dokumentumok

10 Elmélkedés

Dr. Traian Aldea

Koronavírus 2020, alkalom

az elmélkedésre

11 Elmélkedés

Daniel Nițulescu

A félelem megőv – a félelem

szörnyeket szül

12 Elmélkedés

Mugurel Asaftei

Rajtaütésszerű támadás

14 Egészség

Melchor Ferreyra

Mit tett Ellen G. White járvány idején

16 Egészség

Marcos Paseggi

Tizenkét javaslat hetednap adventis-

táknak karantén idejére

18 Lelkiség

Dr. Ősz-Farkas Ernő

Élet a válság után

22 Elmélkedés

Adrian Neagu

A szabadulás Istene – Győzelem

a válság idején

24 Remember

Mihail Gheorghe Pițurlea

Gheorghe Pițurlea

25 Tapasztalat

Javier Moliner

A barátom visszautasította

a Szentlélek hívását

26 Doktrínák

Dr. Szallós Zoltán

A Szentlélekről szóló bibliai

tantétel (1)

28 Teológia

Florin Lăiu

Pál és az advent ideje

30 Szívűl szívnek

Aurel Neațu

A járvány idején is maradjunk

emberek!

31 Gyermekekdal

Alina Chirileanu

Ígéret-doboz

A HETEDNAPI ADVENTISTA EGYHÁZ ROMÁNIAI UNIÓJA ÁLTAL 2020. MÁRCIUS 26. ÉS ÁPRILIS 11. KÖZÖTT KIADOTT DOKUMENTUMOK

1. 2020. március 26. – A COVID-19 világjárvánnyal kapcsolatos üzenet a Romániai Hetednapi Adventista Egyház tagjai számára

Az adventista egyház vezetői és tagjai bíznak Istenben, és mennyei segítségért könyörögnek a hazánkban folytatott vírusellenes küzdelemben. Imánk a következőképpen hangzik: „Emlékezzél meg, Uram, irgalmasságodról és kegyelmedről, mert azok öröktől fogva vannak” (Zsolt 25:6).

Tájékoztatjuk tagjainkat, hogy a március 21-én megjelent 2-es számú katonai rendelet¹ többek között kimondja, hogy templomokban, imatermekben szertartás csak kimondottan jelenlevők nélkül, internetes közvetítéssel tartható; magánjellegű szertartásokon (keresztelő, esküvő, temetés) pedig legtöbb 8 személy vehet részt.

A 2020. március 24-én kiadott 3-as számú katonai rendelet² értelmében csak halaszthatatlan teendők és indokok miatt megengedett a kijárási: idős és beteg személyekről való gondoskodás, munkavégzés vagy halaszthatatlan bevásárlás; humanitárius vagy önkéntes munkavégzés esetén.

Tájékoztatjuk a romániai adventista közösséget, hogy a sürgősségi állapot alatt személyes lelki gondozást igényelhetnek a lakhelyükön, továbbá pedig arra emlékeztetünk mindenkit, hogy az egyház hivatalos honlapján – www.adventist.ro – megtalálható közel 70 gyülekezet elérhetősége, amely egyes adásban istentiszteleteket közvetít.

Március 28-án, szombaton a Speranța TV, valamint a Vocea Speranței Rádió közvetíti Aurel Neațu lelkipásztor jelentését, amelyben válaszolja az adventista tagság helyzetét, és beszámol arról a társadalmi és lelki tevékenységről, amelyet a járvány idején egyházunk folytat.

Ismételten felkérjük tagjainkat, hogy minden este 20:00 és 21:00 óra között imádkozzanak országunkért és egyházunkért. A nemzetközi advent közösség a március 27. és július 4. közötti időszakban a „100 nap ima” elnevezésű kampányban vesz részt, amely során imádkozunk a Szentlélek kitöltéséért, a személyes missziómunkáért és a COVID-19 pandémia megszűnéséért. Kérjük a lelkipásztorokat, figyeljenek oda minden gyülekezeti tagra, és az intézményeinkkel együttműködésben végezzenek önkéntes szolgálatot a veszélyeztetett személyek érdekében, természetesen betartva az érvényben levő biztonsági és megelőzési szabályokat.

Szeretnénk mindenkit újból felszólítani a katonai rendeletek tiszteletben tartására és az otthonmaradásra! Gyakorlati módon véradással is segíthetünk. Tagjaink közül néhányan, akik alapítványokat is vezetnek, már kellő tapasztalat-

tal rendelkeznek ezen a téren. Válaszoljunk tehát a nemzeti véradási kampány felhívására.

„Honnan jön az én segítségem?” – ez nem csupán egyik kedvenc zsoltárunk kérdő mondata, hanem ezekben az időkben ezek lelki gyötrődésének kifejeződése is. A választ a Bibliából adjuk meg önmagunknak és másoknak is: „Az én segítségem az Úrtól van, aki teremtette az eget és a földet.” „Bízzál, Izráel, az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem” (Zsolt 121:1–2; 130:7). ■

A Hetednapi Adventista Egyház Romániai Uniójának Végrehajtó Bizottsága

2. 2020. március 28. – Az egyház helyzete a járvány idején – első jelentés³

Az utóbbi hetekben folyamatosan tanácskoztunk az Egyházterületek szolgálattelvőivel és az intézmények igazgatóival. Figyelembe véve a jelenlegi járványügyi helyzetet Romániában, szeretném önök elé terjeszteni az egyházi helyzetjelentésünket.

Naprakész adatokat kértem, mert tudni szerettem volna, mi a pontos helyzet az országban, valamint azt is, hogy egyházként képesek vagyunk-e alkalmazkodni a mindennapok kihívásaihoz.

Eddig még nem tapasztalt időket élünk. Számunkra új dolgok történnek, ez azonban nem hátráltat minket. A jövődőlés figyelmeztetett, hogy az Úr Jézus eljövetelehez közeledve megdöbbentő eseményeknek leszünk a tanúi.

A munkatársaimmal és az Egyházterületek elnökeivel naponta tartjuk a kapcsolatot telefonon, és megpróbálunk helytállni, lépést tartani az egyik napról a másikra változó elvárásokkal. Közlök néhány adatot a COVID-19 vírussal megfertőződött adventisták számára vonatkozóan, később pedig megemlítem a hazai és néhány európai ország helyzetét.

Tegnap részletes tájékoztatást kaptam tapasztalatokról, egyházunk alkalmazottainak vagy önkéntes tagjainak tevékenységeiről, amit ezekben a napokban végeznek. A sok tevékenység öröme ad okot. A gyülekezeti élet nem szünetel, és hiszem, hogy az Adventista Egyház képes ebből a válságból még erősebben, még egységesebben kikerülni.

Nem áll módomban megemlíteni az összes dicséretes tevékenységet, amiről mindenkinek tudomást kellene szereznie, viszont köszönetet mondok mindazoknak, akik ezekben a nehéz napokban az egyházért tevékenykednek. Bizto-

1. <https://www.mai.gov.ro/wp-content/uploads/2020/03/Ordonanta-militar%C4%83-nr.-2-2020-m%C4%83suri-prevenire-COVID-19-1-1.pdf>

2. <https://www.mai.gov.ro/wp-content/uploads/2020/03/Ordonanta-militar%C4%83-nr.-2-2020-m%C4%83suri-prevenire-COVID-19-1-1.pdf>

3. Elhangzott 2020. március 28-án, szombaton 11 órától a Speranța TV különkiadásának műsorában.

sítalak, hogy imádkozom érettetek, imádkozom az egyházi szolgálattelvőkért és azokért az önkéntesekért, akik pénzüket és energiájukat áldozzák fel az Úr Jézus nevében.

A remény emberei vagyunk, ezért úgy döntöttem, hogy jó híreket közlök. Mi nem a félelmet, hanem a reménységet kell, hogy hirdessünk!

A több mint 60 tanintézményünk 95%-ában – beleértve az Adventus Egyetemet is – távoktatás zajlik. Üdvözlöm a pedagógusok munkáját, és sikert kívánok a tanulóknak és a diákoknak erre a feledhetetlen iskolai évre.

Tudom, hogy néhány könyvesboltunk meglepő módon szokatlanul nagy forgalmat bonyolított le az utóbbi napokban. A kiadóhivatal és a nyomda alkalmazottainak egy része dolgozik. Előkészítettek egy könyvcsomagot, a reménység könyveit „azok számára, akik a jelenlegi helyzet fényében szeretnék helyesen megérteni az utolsó időket.” A Viața și Sănătatea Kiadó Bukarestben könyvadományt juttatott el a karanténba helyezett személyeknek, és elektronikus formátumban is az érdeklődők rendelkezésére bocsátott néhány könyvet.

Könyvevangélistáinkat meglehetősen hátrányosan érinti a járvány. Az Unió a következő időszakban teljes mértékben átvállalja a könyvevangélisták fizetését, és ugyanezt teszik az Egyházterületek is a könyvesboltjaink alkalmazottjaival.

Különösen értékelem azt, ahogyan az Adventista Média-központ székhelyén a Speranța TV és a Vocea Speranței Rádió munkatársai odaadó munkájukat végzik. A műsorvezetők nem dolgozhatnak otthonról, ezért imában Isten oltalmát kérjük számukra. A műsorrácsot folyamatosan a napi eseményekhez kell igazítani, de emellett tárgyalások folynak az Oktatási Minisztériummal is egy távoktatási iskolai műsor megvalósítása érdekében. Jelenleg az önkéntes tanárok toborzása folyik.

Egy másik, a frontvonalban igen aktív intézményünk az ADRA Románia. A munkatársakat kiképezték, hogy megfelelő védelem mellett végezhesék a munkájukat azon embertársaik érdekében, akik ebben az időszakban magas fertőzési kockázatot jelentenek. Az elmúlt héten több mint 500 személynek nyújtottak segítséget: tájékoztatást adtak, személyes tisztasági szereket, alapvető élelmiszereket, sőt még utaztatást is biztosítottak számukra. A „Kelj fel és járj!” Egyesület közös projektben vesz részt a Fővárosi Önkormányzattal. Az országban több mint 500 fogyatékkal élő személynek nyújtanak támogatást.

Az Egészségügyi Osztály tanácsokkal látott el bennünket, és valahányszor szükség volt rá, tájékoztatást tett közzé. Ezen a héten pedig egy dokumentumot dolgozott ki az önkéntesek számára.

A *Semnele timpului* folyóirat és a www.semnele-timpului.ro honlap is igazodott a jelenlegi állapotokhoz. Eddig 19 cikk jelent meg, amely elolvasható a COVID-19 járványnak szentelt oldalakon. Az első megjelent cikk óta eltelt 13 nap alatt több mint negyedmillió egyedi megtekintése volt a www.semnele-timpului.ro honlapnak, egyetlen nap alatt több mint 48.000-en keresték fel. Napközben minden egyes másodpercben több száz látogatója van. A folyóirat nyomtatott formátumban ezekből a cikkekből is meg fogunk jelentetni.

Lelkipásztorainkat igencsak próbára tették ezek a napok. Tudomásom van több munkatársamról, akik különleges kockázatok és stresszes helyzetek közepette dolgoznak. Minden nap imádkoztatok a lelkipásztorotokért! Bizonyos feladatok fel lettek függesztve, viszont a terepmunka újabbakat és sokkal összetettebbeket hozott. A Lelkészi Ügyosztály javaslatcsomagot dolgozott ki a különböző szertartásokra vonatkozóan. Emellett folyamatban van egy lelkészi feladatfüzet elkészítése is.

Felfigyeltem egy sokféle tapasztalható jelenségre: az egyházterületi bizottságok tagjai felosztották maguk között a lelkipásztorokat, és az így kialakult csoportok tagjai tartják egymással a kapcsolatot, tanácsolják egymást, s ezáltal egyre jobb az összefogás. A lelkészek kommunikációs csoportot alakítottak ki a tagokkal. Többeknek sikerül rendszeresen kapcsolatot tartani, naprakész információkat közölni, bátorítani és ösztönözni a virtuális közösségeket.

Egyre több áhítatot, ösztönző bejegyzést bemutató kisfilm készül.

Ismét felértékelődött a diakónia és a szombatiskola. Rájöttünk, hogy mekkora áldás a jó alapokra helyezett egyház.

Kértem a veszélyeztetett személyekkel való rendszeres kapcsolattartást, hogy lelki és anyagi támogatást nyújthassunk. A beérkezett jelentésekből megfigyelhető az egyháztagokkal, de főleg a kockázati kategóriákba tartozókkal való kapcsolattartás iránti vágy. Tartsuk meg a szoros kapcsolatot az egyházzal. A barikád ugyanazon oldalán állunk, ugyanazokkal a nehézségekkel szembesülünk, és kérjük Istent, segítsen meg mindannyiunknak átvészelni ezt a válságot.

Fontos erőforrást jelent a közel 70 gyülekezet, ahonnan hetente legalább egy élő istentiszteletet közvetítenek az interneten. És e gyülekezetek listája egyre bővül. A gyülekezetek alkalmazkodnak az adott helyzethez, egyesek online istentiszteleteket sugároznak, mások megváltoztatták a közvetítések időpontját, s így szombatonként a Speranța TV műsorát nézik 10 és 12 óra között. Bizottsági ülések zajlanak videokonferenciák segítségével helyi, egyházterületi és végrehajtó bizottsági szinten. A technológia segítségével láthatjuk is egymást, határozatokat hozhatunk, és haladhatunk előre.

Megugrott a közvetített élő ülések és videokonferenciák száma: sürgősségi esetekben, munkamegbeszélések határozatainak kidolgozásában, istentiszteleteken, imaórákon, imalánc során, lelkészi imaórákon, misszionáriusok imaóráin, presbiteri iskolán, stb. Országos szinten gyülekezeteink közel 5%-a közvetít élő istentiszteletet minden szombatban. Hálás vagyok ezért.

Az úrvacsorai istentiszteleteket elhalasztottuk, viszont épp az elmúlt napokban volt tartva keresztség és esküvő is, és temetési istentisztelet is, természetesen a hatósági rendelkezések tiszteletben tartása mellett. Itt egy fontos dolgot szeretnék megemlíteni. Tulajdonképpen egy meghívásról lenne szó: örülnék neki, ha az első szombaton, amikor mindannyian ott lehetünk majd az imaházban, úrvacsorát tarthatnánk. Megtaláljuk majd a módját. Várakozásunkat megáldja majd az Úr, s így olyan szombatban lehet részünk,

amire még nem volt példa, ha Isten kegyelméből minden gyülekezetben úrvacsorát tarthatunk.

Az Ifjúsági Osztály öt különböző helyen tartotta meg az Adventista Ifjak Imahetét.

Az Uniónál és az Egyházterületeknél bibliai üzenetek, valamint a koronavírus megelőzésével kapcsolatos közlemények készülnek. A gyermekszombatiskola minden korosztálynak élő műsorokat közvetít.

A Kommunikációs Osztály szemmel tartja a rendelkezéseket, és rendszeresen közleményeket ad ki. Kérünk beneteket, figyeljétek a közleményeinket a www.adventist.ro honlapon, valamint az Unió Facebook-oldalán. Tekintsétek meg az „Együtt imában” és az „Azért vagyok, hogy segítsek” kampányok tájékoztatóit is. A járvány okozta helyzethez igazított további projektek a Sola Scriptura és a Hope Discovery kisfilmjei.

Az adventisták hirtelen nagyobb érdeklődéssel kezdtek viszonyulni a profetikai könyvekhez. Felfedeztük *Az utolsó napok eseményei* és *A nagy küzdelem* című könyvek új jelentéseit, feltárultak előttünk a Biblia profetikai igeszakaszainak új mélységei. Mindenkiben kérdések merülnek fel a végidőre vonatkozóan, és megpróbáljuk aktualizálni az eseményeket, amelyek pár hét alatt új távlatokat nyitottak meg előttünk. Testvéreim, továbbra is vigyázzunk és imádkozzunk! Továbbra is várakozunk és dolgozzunk! Ne félelmet, hanem reménységet hirdessünk!

A továbbiakban fontolgatjuk egy televíziós evangelizáció közvetítését, egyfajta „NET”-et, a 2020-as, internetes időkhöz igazítva. Az Unió Végrehajtó Bizottságában egy átfogó társadalmi projekt megvalósításán gondolkozunk, amellyel segítséget nyújthatnánk a COVID-19 miatt kialakult szükséghelyzetekben. A veszélyeztetett személyek számára megszavaztunk egy segélyalapot, amit szétszontunk az egyházterületek között. Az egyházunk adminisztrációjába tartozó elszállásolási egységeink 200 ágyat bocsátottak a hatóságok rendelkezésére karantén kialakítása végett. Beszereztünk orvosi eszközöket is, amelyeket az Olténiai Egyházterülethez tartozó Krajován fogunk a helyi járványkórháznak adományozni. Hasonló projekteket szeretnénk megvalósítani a többi egyházterületben is.

A tegnapi (március 27-i) adatok alapján Romániában négy adventista személyről tudni, hogy koronavírusal fertőzött, és további nyolc személy van karanténban. A fertőzöttek állapota kielégítő, az egyik testvérnő már elhagyhatta a kórházat. Olaszországban kevesebb, mint 20 adventista fertőződött meg, és két halott is van. Franciaországban és Belgiumban hozzávetőleg 15 személy esetében igazolódott a koronavírusal való fertőződés, és még nincs halottunk. Angliából nincsenek pontos adataink, viszont a nemzetközi adventista sajtó egy halálesetről számolt be. Hitközösségünk tagjai közül a legtöbb érintett Spanyolországban van, 53 fertőzött és 3 halálos áldozat.

Végül pedig kérlek, imádkozzatok a romániai egészségügyi személyzet tagjaiért, akik a koronavírusal küzdenek. Számos egyháztagnak orvos, testvérek, testvérnők, értékes emberek, akiket keményen megpróbál ez a válság. Isten adjon nekik bátorságot és egészséget!

Egyesüljünk imában! Különleges időket élünk. Nagy előjog ilyen időben élni, és a remény embereinek lenni. Ne a félelmet, hanem a reménységet hirdessük! Ne a vírust, hanem a reményt terjesszük! ■

Aurel Neațu, lelkipásztor, a Romániai Hetednap Adventista Egyház elnöke
aurelneatu@adventist.ro

3. 2020. április 2. – A Romániai Hetednap Adventista Egyház heti közleménye (4. sz.)

Szerdán, április 1-jén zártuk a járvány immár harmadik hetét, de még nem tudjuk, hogy milyen messze vagyunk a végétől. Viszont reménnyel tölt el, hogy „az Úr kegyelmesége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az Ő irgalmassága! Minden reggel meg-megújul; nagy a te hűsége!” (Sir 3:22-23).

Romániában a koronavírus megfertőzte az első adventista családokat, ezért meghívlak, imádkozzunk úgy a gyászoló családokért, mint a gyógyuló testvéreinkért is. Ugyanakkor imádkozzunk az egészségügyi személyzet tagjaiért, hogy képesek legyenek eleget tenni a betegápolás kihívásainak. Különösen az adventista orvosi személyzetet támogassuk napi imáink által. Nekik egy bibliai gondolatot, egy drága ígéretet üzenek, és kívánom, hogy teljesedjen be az életükben: „Az Úr a te őrződ, az Úr a te árnyéked a te jobbkézed felől” (Zsolt 121:5).

A Hetednap Adventista Egyház felhívása az, hogy ebben a nehéz időszakban vigyázzunk egymásra. Tiszteletben tartva a törvényeket és vigyázva saját testi épségünkre, segítsünk a körülöttünk levőknek.

Ebben az időszakban egyházunk nagyon sok alkalmazottja, különösen a lelkipásztorok, önkéntes munkát végeznek. A Romániai Adventista Egyház hat körzeti adminisztrációja révén anyagi javakat utalt ki kórházak és orvosok támogatására. Több városban életbevágóan fontos orvosi eszközöket szereztünk be, ezzel is támogatva az orvosokat és a betegeteket. Folyamatban vannak további támogatások is olyan romániai helységekből, ahol koronavírusos betegeket ápolnak.

Egyházunk 250 ágyat bocsátott a hatóságok rendelkezésére, esetleges karantén kialakítására.

Nagyon fontos tiszteletben tartani a 4-es Katonai Rendeletnek⁴ a 65 évnél idősebb személyek kijárási tilalmára, valamint az 5-ös Katonai Rendeletnek⁵ karanténra és az otthoni elszigeteléssel kapcsolatos, továbbá pedig a 6-os Katonai Rendeletnek⁶ Szucsáva város és a környékbéli települések karanténjára vonatkozó utasításait. Együtt érzünk

4. <https://www.mai.gov.ro/wp-content/uploads/2020/03/OM-4.pdf>

5. <https://www.mai.gov.ro/wp-content/uploads/2019/01/OM5.pdf>

6. <https://www.mai.gov.ro/wp-content/uploads/2019/01/OM6.pdf>

7. <https://www.adventist.ro/index/drept-la-replica-pentru-materialele-publicate-in-presa/>

az elzárt városok és falvak adventista közösségeivel, és kérjük, hogy az Úr oltalmazza meg őket.

Felszólítjuk az adventistákat, hogy ne terjesszenek álhíreket, ne keltsenek pánikot. Vigyázzunk, hogy befolyásunk által ne keltsünk zavart, és ne járuljunk hozzá spekulatív hírek terjesztéséhez. Maga az Adventista Egyház is egy ilyen félretájékoztató áldozatává vált, amit a Kommunikációs Osztálynak kellett tisztáznia.⁷

Jelen helyzetre való tekintettel az Adventista Médiaközpont 2020. április 6-ától új műsorráccsal áll a nagyközönség rendelkezésére. Péntek este a „Jurnal de credință” 20:00–22:00 óra között lesz látható. Szombaton 10:00 és 12:00 óra között követhető a „Különkiadás”, ami bibliatanulmányt és prédikációt foglal magában, este 20 órától pedig a régebből ismert csütörtök esti „Különkiadás” lesz látható. Vasárnap 20:00–22:00 óra között lesz megtekinthető a „Tineretea e o artă”, hétfőtől csütörtökig pedig este 19:00 órától sugározzák az „În obiectiv” című műsort.

A járvány következő szakaszaira nézve bízunk Isten oltalmában, és a vele való kommunikációban találjuk meg az érzelmi egyensúlyt, mivel „Jó az Úr azoknak, akik várják őt; a léleknek, amely keresi őt. Jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig” (Sir 3:25-26). ■

A Hetednap Adventista Egyház Romániai Uniójának
Végrehajtó Bizottsága

4. 2020. április. 3. – Elnöki üzenet

Kedves lelkipásztor társaim! Soraimmal is szeretnék mellettetek és családjaitok mellett állni. Nehéz időket él át a világ és ez a gyülekezeteink tagjait is érinti. Fontos ezekben a napokban is dolgoznotok. Férfőzettek az emberek bizalmába, még ha sok esetben meg is kell állni, és időt kell szakítani arra, hogy újabb ösztönzést nyerhessetek a továbbhaladáshoz.

Tudom, hogy nem könnyű, de talán sosem volt ennyire fontos, mint most, hogy legyünk nagyon közel az Isten által ránk bízott gyülekezethez. Ti gondoskodjatok a tagokról, mi meg minden tőlünk telhetőt megteszünk annak érdekében, hogy rólatok gondoskodhassunk.

Szeretnék megosztani veletek néhány információt, ugyanakkor a Végrehajtó Bizottság néhány, rátok is vonatkozó határozatát:

– Április 24-ig egyházunk 114 tagjánál igazolódott be a koronavírusos fertőzés, és sajnos már tíz halottunk is van.

– Hetente, általában szerdán videokonferenciát tartunk, amelyen részt vesznek az Unióbizottság tagjai, az Egyházterületek elnökei, valamint a Végrehajtó Bizottság tagjaiként is szolgáló intézményvezetők. Ilyenkor határozatokat hozunk, jelentéseket hallgatunk meg, és megpróbálunk egységes, jó döntéseket hozni a kialakult helyzettel kapcsolatban. Végül pedig közleményt fogalmazunk meg a testvériséghez, amit közzé teszünk a www.adventist.ro honlapon, valamint az egyház hivatalos Facebook-oldalán.

– Az egyházterületek között egyenlő arányban osztottunk szét 180.000 eurót, amellyel támogatjuk az óvodákat és az iskolákat, valamint az orvosi eszközök beszerzését szol-

gáló segélyakciókat kórházak számára. Az első beszerzések már megejtettük, és a következő napokban újabbakat próbálunk véglegesíteni.

– Épp mialatt írom e sorokat, a brassói prefektúra képviselői meglátogatják a méhkeri központunkat, annak lehetőségét vizsgálva, hogy nem használhatnák-e az épületet karantén központnak.

– A Lelkészi Ügyosztály titkára a jelenlegi helyzethez igazított feladatfüzetet készített elő, amit a rendelkezésekre fogunk bocsátani.

– A Missziószolgálatok Osztály igazgatója a jelenlegi társadalmi helyzetre való tekintettel szolgálati útmutatót állított össze.

– A fenti anyagok alapján folyamatban van egy kéthetenkénti jelentés modell kidolgozása, ami a lelkesi szolgálat iránymutatója lehet ebben az időszakban. Az Unió alkalmazottai számára, akik jelenleg nem a székhelyen, hanem otthonról tevékenykednek, kidolgoztunk egy napi jelentés rendszert.

– Különösen fontos, hogy ebben az időszakban végezzenek társadalmi munkát is. Hetente legalább kétszer ilyen jellegű szolgálaton kellene részt venni a kerületekben.

– Habár ebben az időszakban a szokásosnál is zsúfoltabb a napi programunk, személyesen és a Bizottság többi tagjával közösen elhatároztuk, hogy mi is vállalunk jótékonyági munkát. Én például vasárnap a Munténiai Egyházterület egyik lelkipásztorával 20 hátrányos helyzetű családhoz fogok élelmiszercsomagot vinni. (Mire ez a jelentés a szerkesztőségbe kerül, a bizottsági tagok mindenike immár részt vett egy vagy két segélyakción a lelkipásztor kollegákkal együtt.)

– A „100 nap ima” kampányra nagy figyelmet kell fordítanunk. Továbbá imádkozzunk, hogy az Úr őrizze meg a lelkesi kart és az adventista orvosi személyzetet.

– Létfonosságú, hogy tájékozdjatok a hozzátok tartozó kerület minden tagjának egészségi állapotáról. Hetente legalább egyszer személyesen vagy megbízottak által vegyétek fel a kapcsolatot a gyülekezet összes tagjával.

– 2020. április 11-én, 11 órától kezdődően a Speranța televízióban a második jelentésemet fogom közzé tenni az Adventista Egyház országos helyzetére vonatkozóan. Kérlek, segítsétek az egyházterületi szolgálattévőket az anyag előkészítésében. Addig is várom a visszajelzéseket azon javaslatommal kapcsolatban, hogy amikor majd újból nyitva lesznek a gyülekezeteink, az első szombaton úrvacsorát tartunk.

Reményeim szerint a májusi hónap folyamán már előrelátható lesz a szükségállapot vége. Naponta imádkozom értetetek, és bízom a Zsoltárok könyvében leírt tapasztalatban: „Nem szabadul meg a király nagy sereggel; a hős sem menekül meg nagy erejével; megcsal a ló a szabadításban, nagy erejével sem ment meg. Ámde az Úr szemmel tartja az őt féltőket, az ő kegyelmében bízókat, hogy kimentse lelküket a halálból, és az éhségben is eltartsa őket. Lelkünk az Urat várja, segítségünk és pajzsunk Ő” (Zsolt 33:16-20). ■

Aurel Neatu, lelkipásztor, a Romániai Hetednap Adventista Egyház elnöke
aurelneatu@adventist.ro

5. 2020. április 11. – Az egyház helyzete a járvány idején – második jelentés⁸

A járvány hazai kitérése óta eltelt immár egy hónap, és most elétek tárom az Adventista Egyház helyzetére vonatkozó második jelentésemet. Abban az előjogban van részem, hogy egyházunk nagy tetteiről számolhatok be. Ez a vilájjárvány elsősorban nem egy még legyőzhetetlen vírusról szól, hanem önkörről, és a reménység imában egyesült embereinek erejéről. Ahogyan írta annak idején az apostol: „Nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók” (2Kor 4:18).

A jelenlegi humanitárius válságban tehát elsősorban azon hívők felé fordítom a figyelmemet, akik megőrzik a nyugalmukat és a derűlátásukat: a bátor önkéntesek és a lelkipásztorok felé. Számomra a világot elárasztó vírussal sokkal fontosabbak a szenvedők, a lelki egyensúlyt és irányt megtartó vezetők, a hit „nemes harcát” megküzdő testvérek és testvérnők.

Jelentésem első részében kitérek arra, hogyan reagált az Unió a koronavírus okozta helyzetre. Egy másik fejezetben pedig összegzem a hat Egyházterületből tegnap beérkező jelentéseket, majd végül közlöm a legújabb statisztikai adatokat a koronavírussal fertőzött hazai adventistákról.

A Romániai Egyház székházában legfőbb prioritásunk a válságra való egységes válaszlépések megtalálása a tagok, lelkipásztorok és egyházvezetők közötti kapcsolattartás, tanácsadás és irányítás végett. Ilyen célból kezdeményeztük a válságstáb heti üléseit. A stáb tagjai nagy részben az Unió Végrehajtó Bizottságának is a tagjai. Videokonferenciák segítségével tanácskozunk, és hetente közleményt adunk ki. Ezt szeretnénk folytatni a szükségállapot ideje alatt végig.

A munkavégzésre vonatkozó rendelkezések módosításai miatt megszavaztuk a lelkipásztorok új munkaköri leírásait, és a rendelkezésükre bocsátottunk egy missziós tájékoztatót, a járvány idejére szóló lelkesítői szolgálatra, valamint önkéntes szolgálatteljesítésre szóló javaslatait.

Egy 180.000 eurós pénzalapot osztottunk szét egyenlő arányban az ország különböző területei között, és a hatékonyság érdekében arra kértük a lelkipásztorokat, hogy két-hetente tegyenek jelentést a tevékenységeikről. Az említett összeg az óvodák és iskolák támogatására, valamint a humanitárius tevékenységek és a koronavírussal fertőzött betegeket ellátó kórházaknak szánt adományokra lesz felhasználva.

Mi, az Unióbizottság tagjai is megszavaztunk egy személyes önkéntességi szolgálatot támogató költségvetést, és vállaljuk, hogy a frontvonalban fogunk tevékenykedni a veszélyeztetett személyek érdekében.

Ezúton szeretnék szót ejteni egy másik kezdeményezésről is. Lelkészekből, szakértőkből és pszichoterapeutákból álló csoport alakult, hogy ingyenes telefonos tanácsadást nyújthassanak a magányosan élő, betegségben szenvedő,

depressziós személyeknek. Jelen pillanatig 22 személy kész válaszolni a telefonhívásokra egy előre meghatározott időpontban.

A Román Unió a tegnap 10.800 euró értékben vásárolt egy EKG-készüléket, egy intenzívosztályon használatos monitor és három kerekesszéket.

A jelentésem második felében szó lesz az egyházterületi adminisztrációról és egyházunk önkénteseinek valamint alkalmazottainak a szolgálatáról. Az egyházterületi elnökök részletes jelentést küldtek a körzetükben folyó tevékenységekről. Elnézést kérek, hogy időhiány miatt csak vázlatosan számolok be ezekről, de meggyőződésem, hogy napjaink hitcselekedetei bekerülnek a mennyei krónikákba. Mindenekelőtt megemlítem a Romániai Hetednapi Adventista Egyház nevében felajánlott adományokat.

Országos szinten a hat Egyházterület összesen 425.000 lej értékben adományozott. Helyi gyülekezetek vagy adventisták által adminisztrált nemkormányzati szervezetek összesen 165.000 lej értékben adományoztak különböző eszközöket, anyagokat. De biztos vagyok benne, hogy a valóságban ennél sokkal nagyobb összegről van szó. Egy részleges összesítés szerint az utóbbi két hétben az Adventista Egyház több mint 1.000 orvosi kezeslábast, 20.000 maszkot, 50.000 pár orvosi kesztyűt, valamint több orvosi eszközt adományozott különböző kórházaknak: EKG-készüléket, fertőtlenítő folyosót, aeroszolos inhalátorokat, sterilizáló lámpákat, oxigénadagolókat, valamint különböző fogyóanyagokat, ágyterítőket, fertőtlenítőszeret. Előrehaladott tárgyalásokat folytatunk egy hordozható lélegeztetőgép beszerzése érdekében. És tesszük mindezt együtt, reménységgel!

Nyilvánvaló, hogy a számok nem árulnak el mindent, mivel nem képesek bemutatni a bátorságot is. Például azt, hogy az egyik adventista közintézmény alkalmazottai egyáltalán nem félnek, mint ahogy például sok szülő fél attól, hogy napi munkája közben, a társaival érintkezve, vagy gyakran kijárva a házból, veszélyeztetheti családtagjai, gyermekei egészségét.

Amennyiben érdekel, milyen hatással vagyunk a mindennapokra, gondolatok arra, hogy jelenleg több mint 1.000 gyülekezetünk van bezárva országszerte. Ennek ellenére több mint 1.000 önkéntessel sikerül nap mint nap segítséget nyújtanunk. Tevékeny önkénteseink egyharmada bekerült a helyi polgármesteri hivatalok lajstromába, és vállalja, hogy a helyi hatóságokkal együttműködve hatékony munkát végez. Több mint 100 partneri egyezményt kötöttünk a helyi önkormányzatokkal, és csupán az utóbbi két hétben több mint 3.000, alapélelmiszert tartalmazó csomagot, összesen egy tonna élelmiszert osztottunk szét.

A számadatokon túl azonban engedjétek meg, hogy egy másik adventista intézményről is beszéljek. Az ADRA Románia számára immár negyedik hete zajlik a „COVID-19 humanitárius segély” elnevezésű program, amelynek ezen

8. Elhangzott 2020. április 11-én, szombaton 11 órától a Speranța TV különkiadásának műsorában.

a héten 977 kedvezményezettje volt. Szolgáltatveőink úgy döntöttek, hogy nem mennek haza az otthonaikba, hanem a munkahelyükön tartózkodnak, hogy ne sodorják veszélybe családjaik egészségét. Reggel 7 órakor terepre indulnak, és éjfélre jár, mire visszatérnek. Egyikük mondta: „Mikor kellene nekünk a legközelebb lennünk az emberekhez, ha nem most, amikor a segítségünkre szorulnak? Mikor kellene elmennünk hozzájuk, ha nem most, amikor ezek az emberek nem tudnak kimozdulni az otthonukból?”

Ez a világvárvány el fog múlni, de az emberek nem fogják elfelejteni, hogy ki állt mellettük a nehéz időkben. Az Úr Jézus azt mondta, hogy szegények mindig lesznek közöttünk.

Az ország másik felében egy adventista önkéntes, látva az egészségügyi személyzet helyzetét, elhatározta, hogy három barátjával együtt saját költségükön fognak ételmentesíteni a szucsávai sürgősségi osztályon, a fertőző osztályon és a SMURD kötelekében dolgozó személyzetnek, de a mentőszolgálat és az utcai ellenőrzéseket ellátó rendőrség alkalmazottainak is. Naponta háromszor 180 adag ételt osztanak ki. Azt tervezik, hogy folytatják ezt a munkát, mivel a Megváltó szeretete vezérli őket.

Adventista testvéreink és testvérnőink igyekeznek segítséget nyújtani. Egyesek maszkokat készítenek, mások gyógyszereket vásárolnak, vagy fénymásoltatják a kijáráshoz szükséges nyilatkozatot, és kiosztják az embereknek. De olyan is van, aki a gyülekezeti épület javításába fogott. Hat személy kérte a keresztséget, egy gyermekáldás is volt, és három beteg személy kérte a kenetet. Ebben az időszakban nem maradtak el a lelkipásztori látogatások sem. Az egyik egyházterületből 600 lelkészi látogatásról szóló jelentés érkezett.

Szinte mindannyian felfedeztük a kommunikációs alkalmazások hasznosságát – Zoom, Skype, WhatsApp, stb. Való igaz, hogy otthonról másképp látszanak a dolgok, nem úgy, mintha a gyülekezetben lennénk, de így is sokaknak segít. Sok lelkipásztor ezen alkalmazások segítségével tartja az imaórákat és a szombatiskolát.

Megduplázódott azoknak a gyülekezeteknek a száma, amelyek hetente legalább egyszer istentiszteletet közvetítenek. Ez jelenleg a gyülekezeteink egytizedének sikerül, amiért hálát kell adnunk Istennek, és köszönetet kell mondunk az önkéntes technikusoknak.

Számos név nélküli kép, és rengeteg tapasztalat van, aminek a szerzője maga a Szentlélek.

Ezekben a napokban részben meg tudjuk érteni, hogy mit kell átélnie egy elszigeteltségre ítélt embernek. A fogyatékkal élők számára ismerős az otthonmaradás, nekik az otthon elhagyása eseményszámba megy. A „Kelj fel és járj!” Egyesület a Vöröskereszttel és az Élelmiszerbankkal együttműködve igyekszik éreztetni ezekkel az emberekkel, hogy nincsenek magukra hagyva.

A *Semnele timpului* folyóirat koronavírussal kapcsolatos cikkeinek több mint egymillió megtekintése volt. A megjelent cikkekből válogatva szeretne a szerkesztőség megjelentetni egy 200 oldalas könyvet.

A Viața și Sănătatea Kiadó legkeresettebb terméke a *Jézus-hoz vezető út* című könyv. A kiadóhivatal ingyenes hozzáférést biztosít az egyház összes folyóiratához és a bibliatanulmányokhoz a www.evsccloud.ro honlapon. Emellett a www.viatasisanatate.ro honlapon ebben az időszakban is megrendelhetőek a kiadó könyvei.

A *Reperete credinței* folyóirat második száma március második felében 20.000 példányban már elkészült. A külön fűlőbe csomagolt kiadványokat ingyen osztják országszerte.

Arra kérek, maradjatok az emberek közelében. Lehet, hogy a „társadalmi távolságtartás” nem a leghelyesebb kifejezés. Találhatóbb lenne a „fizikai távolságtartás”. Megfelelő óvintézkedések mellett társadalmi közeledésre lenne szükség. Még a közösségi hálózatok is azt igazolják, hogy nem vagyunk társadalmilag elszigetelve egymástól. Kövessétek az egyház és a lelkészek bejegyzéseit. Munkatársaink többsége hetente videoüzeneteket készít és oszt meg. Egy hónapja virtuális közösségekké váltunk. Jelentkeztek be internetes imacsoportokba, és bátorították a gyermekeket és az ifjakat, hogy vegyenek részt az ifjúsági osztály gazdag kínálatának tevékenységein. Osszátok és terjesszék a Hope Discovery által készített videókat.

Ne félelmet terjesszünk, hanem reménységet! Ne feledjük, hogy a világnak arra van szüksége, hogy mi találjuk meg a további szolgálat egészséges, biztonságos és leleményes módjait. Tetteinkkel mutassuk be a hitünket!

Jelentésem harmadik fejezetében elétek tárom a fertőző tagokról szóló statisztikát. Tíz nappal ezelőtt három romániai adventista testvér haláláról tudtunk. A tegnapi adatok szerint összesen 74 adventista fertőzött van, ők többnyire Erdélyben, Bánátban és Moldvában élnek, és nyolc személy vesztette életét. Ezúton is szeretném kifejezni együttérzésemet a családoknak, és Isten vigasztalását kívánni számukra. Megjegyzem, hogy az első adventista fertőzötték már gyűltaknak lettek nyilvánítva. Továbbra is imádkozunk a koronavírus áldozataiért, a betegekért, a munkájukat elvesztett, anyagi kilátástalanságban levő személyekért. Ugyanakkor nem szeretném, ha ebben az időszakban megfelelőnek a más betegségben szenvedőkről, hisz nekik is szükségük van a támogatásunkra és az imáinkra.

Országos szinten legalább 156 fős adventista egészségügyi személyzet dolgozik közvetlenül a koronavírussal fertőzöttekkel. Kérek, minden reggel és minden este imádkozzatok, és kérjétek Istent, hogy vigyázzon az egészségükre, hogy áldás lehessenek az emberek számára.

Arra a csodálatos napra várva, amikor majd újból beléphetünk a gyülekezeteinkbe, Ézsaiás próféta könyvének egy bibliai képével zárom soraimat. Itt egy jól ismert, égető kérdés hangzik el. Ha ma a gyülekezetben lehettünk volna, biztosan sokan folytattátok volna a szöveget: „Seirből így kiáltanak hozzám: Vigyázó! Meddig még az éjszaka, meddig még ez éj? Szólt a vigyázó: Eljött a reggel, az éjszaka is; ha kérdeni akartok, kérdjétek, forduljatok vissza és jertek el!” (Ésa 21:11-12). ■

Aurel Neațu, lelkipásztor, a Romániai Hetednap Adventista Egyház elnöke
aurelneatu@adventist.ro

KORONAVÍRUS 2020, ALKALOM AZ ELMÉLKEDÉSRE

Alig néhány hét alatt egy gyógyíthatatlan betegség okozta válságba kerültünk, az új és gyilkos vírus, a halálfélelem és a lehető legrosszabb helyzetek nyomasztó légkörébe. Figyeltük, ahogy Kína az utcákról összegyűjti a betegeit, hangsebességgel épít kórházakat, betegek tízezreit és halottak ezreit számlálja. Sajnáljuk is őket, meg nem is, mivel már elégünk van a középszerű termékeikből, és megrettent a sokaságuk. Sosem gondoltuk volna, hogy velünk is megtörténhet. És íme, észrevétlenül ránk is lesújtott ez a rettenetes csapás.

Évekkel ezelőtt láttam egy amazóniai munkás fényképét, akit szúnyogok gyötörtek, s mivel képtelen volt szabadulni tőlük, fogta a revolvérét, és leadott néhány lövést, hogy elhessegesse őket. „Zaklatói” azonban nem ijedtek meg, amire az emberünk öngyilkos lett. Egyszerűen nem bírta tovább. Ma sokkal súlyosabb a helyzet, az ellenség láthatatlan, azonosíthatatlan, és nincs is, amivel rálőhetnénk. Nem tudni, mikor jön be az ajtón, és már csak akkor érzed a jelenlétét, amikor fészket rakott a tődődben. Mi a teendő?

Paradox módon hatalmas fejlődés korát éljük, a legfejlettebb gépkocsikkal, vonatokkal, repülőgépekkel rendelkezünk. Szinte már sem-

mit sem izomerőből végzünk, a különféle gépek átvették az emberi erőfeszítés helyét. Már nem kell rikkancsokkal vagy levelek által közölnünk híreket, mivel közvetlen kapcsolatban lehetünk a föld bármelyik pontjával telefonon, interneten, a televízió révén. Különböző javakkal rendelkezünk, gyógyszerünk van arra, amire kell, és arra is, amire nem kellene, gyönyörűek a házaink, csodálatosak a boltjaink, és mégis ebben a fejlett világban egy parányi, láthatatlan vírus támad ránk, sőt térdre kényszerít, és le is győz. Mennyire sebezhetőek vagyunk!

Gőzerővel láttunk munkához, mindent megmozgattunk, szükségállapotot hirdetünk, és hangoztatjuk, hogy mindenki álljon meg, maradjon otthon, viszont egyáltalán nem gondolunk Istenre. Talán még rá is kiáltunk embertársunkra: „Maradj otthon, ne fertőzz meg bennünket!” Milyen kár!

Barátaim, ti féltetek? Milyen óvintézkedéseket hoztatok, vagy, jobban mondva, igazából mi az, ami meghozható? Kit vádoltok, ha megbetegedtetek, és mit gondoltok, kit „gazdagítottatok” meg a „koronátokkal”? Hogyan látjátok a válságból való kilábalást? Hogyan, hol és mikor következik be? És vajon lesznek-e súlyos következményei?

Különböző foratókönyvek jelentek meg, vétkesek kerestetnek. Mindenféle magyarázatokkal próbálkoznak, de távolról sem esik szó az erkölcsi bűnösségről, a menyeyi büntetésről vagy a vég egyik jeléről. Nem, mivel mi egy jobb, egy földi paradicsom felé akarunk haladni.

Én nem aggódom és nem félek. Járványok mindig is voltak, mióta a világ világ, sőt sokkal nagyobb elhalálási arányokkal. Volt, hogy a föld lakosságának egyharmada elpusztult. Isten az Ó a könyvében megtanít, mit kell tennünk, és szinte ugyanezt javasolják ma is nekünk. Isten tudta, hogy léteznek mikrobák és vírusok, és megtanított a tisztálkodásra meg a karantén szabályaira, és megígérte, hogy ha betartjuk a higiénia, étrendre és erkölcsre vonatkozó minden szabályát, akkor megtalmoz bennünket Egyiptom összes betegségétől. Igen, maga Isten gondoskodik rólunk. Hiszem és tudom, hogy ha ezrek is hullnak el balkezem felől és tízezrek jobbkezem felől, és engem nem érint a betegség, akkor ez Isten akarata. Tudom, hogy ha ma vagy holnap befejezem az életemet, akkor semmilyen kár nem ér engem, ha készen állok, és megbékültem Ővele. Ezért nem félek.

Még azt is tudom, mit válaszolt Jézus a történelem végidejére vonatkozó kérdésekre: „Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhségek és döghalálók, és földindulások mindenfelé. Mindez pedig a sok nyomorúságnak kezdete” (Mt 24:7-8). A természeti katasztrófákra utalva írta Ellen G. White: „Míg Sátán kiváló orvosnak tünteti fel magát, aki minden kórt meg tud gyógyítani, az általa okozott betegségek és csapások nyomán népes városok válnak kihalt romhalmazzá... Halálos fertőt lehel a levegőbe, és emberek ezreit viszi el a ragály. E jelenségek egyre sűrűsödnek és súlyosbodnak” (*A nagy küzdelem*, 589. o.).

Ez egy valóságos foratókönyv. A járványok mögött az ellenség, Sátán áll. Ő képes ilyen vírusokat feltalálni és terjeszteni olyan személyek által, akik nem tartják be a tiszta és tisztátalan állatokra vonatkozó előírásokat, vagy a higiéniai szabályokat. Ő dolgozik egyre nagyobb igyekezettel, hogy ezek a világjárványok vagy katasztrófák egyre gyakoribbak legyenek. Ha valakit vádolhatunk, akkor Sátán a főbűnös.

Mit hozhat egy ilyen válság? A nehézségeken, halottakon és gazdasági recesszió után a válság alapvetően meg fogja változtatni a társadalmat. Az emberek megváltoznak, a világ hajlani fog egy világszervezet elfogadására. Mivel világjárvány sújtott ránk, világszintű törvényeket és egységes szabályokat kell bevezetni a betegség megfékezése végett. Rövid időn belül megalakul majd egy világhormány, amelynek az egész világra kiterjedő hatalma lesz. Ezt az irányt mutatja a jelenlegi válság. De mit mond a Biblia? „Imádják őt a földnek minden lakosai, akiknek...”

– Folytatás a 27. oldalon –

FÉLELEM NÉLKÜL TRAIAN ALDEA

MAGA ISTEN GONDOSKODIK RÓLUNK. HISZEM ÉS TUDOM, HOGY HA EZREK IS HULLNAK EL BALKEZEM FELŐL, ÉS TÍZEZREK JOBB KEZEM FELŐL, ÉS ENGEM NEM ÉRINT A BETEGSÉG, AKKOR EZ ISTEN AKARATA.

A FÉLELEM MEGÓV – A FÉLELEM SZÖRNYEKET SZÜL

A láthatatlan ismeretlen gerjesztette félelem, pánik, pszichózis és számos fóbia forrongó olvasztótéglébe kerültünk. **A félelem megóv, de ugyanaz a félelem szörnyeket is szül.** A félelem reakció az ismeretlenre, így segít elkerülni a veszélyt. Segít megoldást találni a nehézségben. A pánikhelyzet kezelése a halántéklebenyben zajlik. Röviden, itt található a félelem „versus” pánik mechanizmusa, amit az alábbi sorokban megpróbálunk alkalmazni advent életünk mindennapjaira. Például: mit jelentett ez a félelem a Caragea-petis (1813–1814) idején, ami Bukarest lakóinak a felét elpusztította? Akkoriban a félelem miatt sokan fordultak varázslókhoz, akik teknősbéka megérintését javasolták, így kínáltak immunitást... jó pénzért.

Noha csak visszafogottan, de napjainkban is megjelentek a „békák”, ahogyan az ókori Egyiptomban is. Vajon apokaliptikus csapást élünk át? Ha így lenne, mindez csak a „nyomorúság kezdete” lenne (Mt 24:8). Vagy talán máris szükségállapotot kellene hirdetnünk, és a hegyekbe kellene menekülnünk? Hiszen mindig a hegyekben szerveződött meg az ellenállás! Én nem azt állítom, hogy sosem jön el az az idő, ellenkezőleg. Viszont ne hozzunk szégyent Istenre elhamarkodott lépéseinkkel. Igaz, hogy biztosítanunk kellene magunknak egy vidéki helyet, és készülnünk kellene a nehéz időkre is.

A keresztény média gyors elemzése nyomán az üzenetek széles palettáját fedeztem fel. Bölcs és kiegyensúlyozott üzeneteket, de neveléseseket, pánikot vagy világias szkepticizmust hirdetőket is. Igaz a mondás, miszerint **minden egyes kilométernyi autópályát két kilométernyi árok övez.** Akik ezekben a napokban nem képesek imával, bibliatanulmányozással és lelki gyakorlatokkal megfékezni képzelőerejüket, azok más módszerekkel próbálják *lehúteni* az olvasztótéglét. Hogyan? A félelem vagy megóv, vagy szörnyeket szül. A szörny szintén a félelem kezelésének egyik megoldásaként születik meg. Íme, a forgatókönyv: **minél nagyobb és dermesztőbb a félelem, annál elképesztőbbnek, tehát sokkal ígérete-sebbnek kell lennie a megoldásnak is.** Ezekben a napokban forgatókönyvírás-szindrómában szenvednek az összeesküvés elméletek kedvelői. **A forgatókönyvírás-szindróma lényegében félelem okozta fellángolás.** Például: hallottam egy magyarázatot, mely szerint az Úr eljövetele két vagy legfeljebb három éven belül bekövetkezik. Hogy miért vonta magára a figyelmet ez a teleevangélista? Hát azért, mert szerinte *fontos* irat birtokába jutott. Ezt legalább tízszer elismételte. De nem ez az első próbálkozása. Akik nem nyertek immunitást a forgatókönyvírás-szindróma és a **pontos időmeghatározás** ellen, azok szinte biztosra veszik, hogy megtalálták a jelenlegi helyzet ellenszerét. Úgy látom, a pontos időt már egyre több

kétes helyről jelentik. Vagy a **forgatókönyvírás és naptárforgatás** döbbenetét, vagy a **szkepticizmus tájbetegségét:** „Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert amióta az atyák elhunytak, minden azonképpen marad a teremtés kezdetétől fogva” (2Pt 3:4). 2001 szeptemberétől és 2020 januárjától kezdve a világ már nem a régi. A kételkedés hátterelői az álokoskodó Prótagorasz axiómája körül keríngenek: „Minden dolog mértéke az ember.” És ami átjut az ésszerűség szűrőjén, azt csak bedobják a gondolkodás centrifugájába.

Csakhogy a *naptárforgatás* immár 2000 éve tiltott teológiának számít: „Arról a napról és óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égben az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya” (Mk 13:32).

„Sokan, akik magukat adventistának nevezték, idő-meghatározók voltak. Krisztus eljövételére **egyik időpontot a másik után tűzték ki, de mindig tévedtek.** Urunk jöve-

telének meghatározott ideje a halandó képességét felülmúlja. Még az angyalok, akik az üdvösség örököseinek szolgálnak, sem tudják a napot, sem az órát... Nem kell tudnunk sem a Szentlélek kitöltésének, sem Krisztus eljövételének pontos idejét. Miért nem adta Isten ezt tudomásunkra? Azért, mert ha ezt megtette volna, nem élnénk azzal helyesen. Annak népünk közötti ismerete nagyban visszatartaná Isten művét egy nép előkészítésében, hogy megálljon az eljövendő nagy napon. Nem kell az idő feszültségében élnünk!

Képtelen leszel azt mondani, hogy eljön egy, kettő vagy öt év múlva, nem tudod elhalasztani jövetelét annak állításával, hogy az nem következik be tíz vagy húsz éven belül. Közeledünk Isten nagy napjához. A jelek teljesebben és még nincs üzenetünk, hogy Krisztus megjelenése napját és óráját megmondjuk magunknak. Az Úr bölcsen elrejtette ezt előlünk, hogy mindig a várakozás és az előkészület állapotában legyünk a mi Urunk, Jézus Krisztusnak a menny felhőiben való második eljövételére. Az ember Fia második eljövételének a pontos ideje Isten titka. (Ellen G. White, *Az utolsó napok eseményei*, 32–33. o.).

Úgy tűnik, mintha egyesek a visszajövetel szerencsekerekét forgatnák. A színpadon különböző komédiások állnak. De nem normális dolog visszajöveleledit játszani. Keresztény jóember, annyira nehezedre esik kimondani, hogy az Úr hamarosan visszajön? Egy ilyen fontos eseményt azért bagatellizálunk, mert a vágy és a Krisztus iránti végtelen szeretet hátszélén szeretnénk növelni a nézettségünket? És ha évente legalább kétszer, vagy akár többször is *biztos* időpontokat hirdetsz, és egyszer majd

**MENNY UTÁNI
VÁGYAKOZÁS
DANIEL
NIȚULESCU**

**LEHETSÉGES,
HOGY KORTÁRSAI
LESZÜNK AZ ÚR
ELJÖVETELÉNEK.**

beigazolódik, hogy neked volt igazad, a véletlen egybesesést az *ihletettség* bizonyítékának fogod tartani? Az időmeghatározás, és a forgatókönyvírás nem tartozik a Biblia félelemlegyőző megoldásai közé. Ellenkezőleg, szörnyeket szül. És mivel fogod táplálni a szörnyeket, ha irányíthatatlanokká válnak? Kérlek, most ne idézzétek a reformáció legnagyobb korifeusát, Luther Mártont, aki kijelentette, hogy az Úr úgy 300 éven belül eljön. Nem a középkorban élünk. De még William Millert se. Ezekben a napokban a **parúzia (visszajövetel) tiltott fája** újból előtérbe került. Próféták, guruk és *delphói jóskok* – akiket valószínűleg Jézus viszontlátásának a vágya vezérel – tesznek egy újabb próbálkozást. És végül igazuk lesz...

Az Úr eljövételének bibliai paradigmája

„Az időkről és időszakokról pedig...” (1Thes 5:1).

A boldog reménység jelei a szemünk előtt teljesednek (Mt 24). Meggyőződésem, hogy Jézus hamar visszatér! 1844 óta, amióta fejlődésnek indult a próféciák ismerete, a vég idejét éljük. Mennyire hamar a hamar? „Íme, hamar eljövök” (Jel 22:12). Az Ige szerint mindig készen kell lennünk: „Azért legyetek készen ti is; mert amely órában nem gondoljátok, abban jó el az embernek Fia” (Mt 24:44). Lehet, hogy kortársai leszünk az Úr eljövételének. Hogy ebben mekkora szerepe van a menny utáni vágyakozásnak? Nos, mindenki tartson önvizsgálatot. Ezek a kijelentések bölcsességgel és ésszerűséggel visszafogott optimizmusra hatalmaznak fel. És mivel isten-

félő emberek vagyunk (2Kor 5:11), félelmünket használjuk fel megmentésünk érdekében, üdvösségünket pedig munkáljuk félelemmel és rettegéssel mindvégig.

Milyen megoldásokat javasol a Biblia az egészségtelen félelem legyőzésére?

Róm 8:51 – „Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!”

2Tim 1:7 – „Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét.”

1Jn 4:18 – „A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár: aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben.”

Ami pedig a **megszentelődést** illeti, amire mindenkinek szüksége van ahhoz, hogy bemehessen az Országba: nem csak **szeretnünk kell ellenségeinket** (Mt 5:48; Lk 6:36), és győznünk a bűn felett. **A megszentelődés érettséget** is jelent (Fil 3:15), az **érettség** pedig **bölcsességet és megfontoltságot (jóérzést)**, ami megóvja a hűséges keresztényeket a fanatizmus és a tévtanok csapdájától. **Nem fanatizmus hinni, hogy az Úr hamar eljön.** De akkor mi a fanatizmus? Erre adja meg mindenki magának a választ!

Ima: Uram, segíts meg felnőni és hinni, hogy nemso-kára visszajössz! ■

Daniel Nițulescu, lelkipásztor, a Munténiai Egyházterület
Külmisszió Osztályának igazgatója

RAJTAÜTÉSSZERŰ TÁMADÁS

A kínai koronavírus okozta pandémia kiszámíthatatlan károkat okoz világszerte. A világgazdaság összeomlott, és egyik napról a másikra a félelem lett az úr. Másfelől pedig a járvány a kiszámíthatatlanságával is meglepett. Kinek kellett volna előre látni a felbukását? Az epidemiológusoknak, a mikrobiológusoknak, vagy a kutatóknak? Volt-e előrelátható jele ennek a világszintű következményeket produkáló járványnak? Vagy elég csupán utólag is levonni a tanulságokat?

A jelenlegi helyzet két különböző területre irányítja a figyelmet. Egyfelől a humanista megközelítés felé, mely szerint a pandémia – mint ahogy más katasztrófa is – többé-kevésbé előrelátható, de kizárólag természeti okokra vezethető vissza. Régóta próbálnak előre jelezni bizonyos katasztrófákat, és ezzel egy időben a védekezési módszereket is kidolgozni.

A másik a vallási megközelítés. Itt kizárólag a keresztény vallásra utalok, és különösképpen az adventizmusra. Jelen esetben a nehéz helyzet lehet az Úr közbeavatkozása, de akár a Sátáné is. Következésképpen meg kell tudnunk, mi Isten célja ezzel a járvánnyal. A pandémiával együtt megszólaltak azok a hangok, amelyek kórusban

hirdetik, hogy nem Isten okozta, mivel Ő nem akar nekünk rosszat, nem büntet, ennél fogva máshol kell keresnünk a magyarázatot. Ezt a logikát követve elkezdhetjük hinni, hogy még Istent magát is meglepte a vírus megjelenése. Nagyon hasznos és szükséges az eseményt a kinyilatkoztatott próféciákra kivetítve elemezni, természetesen szem előtt tartva a Szentírás és a Prófétaság Lelke hitalapelvei kijelentéseit.

Az isteni jóváhagyás jele: a kinyilatkoztatás

Az Úr nem akar meglepni bennünket azzal, hogy rosszat tesz nekünk, vagy megijeszt. Legalábbis ez derül ki az egyik ismert szövegből: „Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgáinak, a prófétáknak” (Ám 3:7). Nem akarja, hogy a válságok felkészületlenül érjenek. De vajon érvényes mindez a jelenlegi helyzetre is? Mi a helyzet az Úr beavatkozásáról szóló profétikus állításokkal?

Erre négy lehetséges választ találtam:

1. Ma már nincsenek prófétáink, ami azt jelenti, hogy nincs, aki értesítsen. Ezért aggódnunk kellene. Miért nincsenek próféták? Talán azt kellene ebből leszűrünk,

hogy egy száz évvel ezelőtt élt próféta már nem elégséges számunkra? A lelki ajándékokról szóló leírás szerint, de a bibliai jövendölések alapján is, a próféta ajándékának igencsak erőteljesnek kellene lennie az utolsó nemzedék idején.

2. Megtörténhet, hogy ezek a nagy események már amúgy is belefoglaltattak a kinyilatkoztatott jövendölésekbe, és csak megfelelő azonosításra, megfejtésre várnak. Ez azt jelenti, hogy vagy a Bibliában, vagy a Próféta Lelkének írásaiban már létezik erre vonatkozó kinyilatkoztatás, csak meg kell találnunk. Ehhez hozzá kell még tenni, hogy bár nem szeretnénk pánikot kelteni, összeesküvés elméleteket szőni meg pláne nem, mégis számolnunk kell az elismert próféta, Ellen White azon kijelentésével, miszerint a huszadik század tele lesz nehézségekkel. Nem tesz sajtáságos előrejelzéseket, viszont beszél egy, az egész világot átjáró nehéz helyzetről, mely eltart az Úr eljöveteleig. *„Nemsokára súlyos nehézségek, bajok támadnak a nemzetek között, amelyek egészen Jézus eljöveteleig tartanak. Tartsunk össze úgy, mint eddig soha, és szolgáljuk Őt, aki elkészítette trónját az egékben, és akinek országa mindenekfelett uralkodik! Isten nem hagyta el népét, és a mi erőnk abban rejlik, hogy mi se hagyjuk el Őt”* (Tanácsok a gyülekezetnek, 337. o.).

Mit jelent a „nemsokára”? A prófécia megfejtésének referenciaéve 1844. Ez azt jelenti, hogy az elmúlt évszázad minden nagyobb horderejű eseménye az eszkatológiai események közé sorolandó.

3. A jelenlegi világjárványnak nincs profetikusan vagy üdvösségtani jelentősége. Nem kellene a kenyérkeresetnél jobban foglalkoztasson az, hogy helyet biztosítsunk magunknak az intenzív osztályon, ha a vírus miatt megromlana az egészségünk. Viszont a helyzetet ki kellene használnunk arra, hogy erkölcsi téren tanuljunk valamit.

4. Az esemény fontos, és van némi profetikusan értéke, de az Úr nem hajlandó párbeszédet folytatni velünk. Ilyen már számtalanszor előfordult. Például: *„És lőn a hetedik esztendőben, az ötödik hónap tizedikén: jövének férfiak Izráel vénei közül megkérdezni az Urat, és leülének előttem. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Embernek fia! Beszélj Izráel véneivel, és mondjad nekik: Így szól az Úr Isten: Nemde engem megkérdezni jöttetek-é? Élek én, hogy nem engedem, hogy megkérdezzetek engem, ezt mondja az Úr Isten”* (Ezék 20:1-3).

A zsidó vallási vezetők a prófétahoz mennek, hogy tudomást szerezzenek Isten üzenetéről. De mielőtt valamelyikük megszólalna, az Úr közbevág, és kijelenti, hogy nem hajlandó párbeszédet folytatni velük. Viszont elmondja, hogy miért nem küld üzenetet. És hogy ennél lehet még rosszabb is, azt a Saul esete bizonyítja. Ő még feddést sem kap, vagyis a nemzeti válság idején egyetlen válasz sem érkezik. Ennek alapján elmondhatjuk tehát, hogy a feddés Isten végtelen irgalmának a jele.

Profetikusan közlés válság idején

A bibliai képek általános áttekintése nyomán láthatjuk, hogy Ám 3:7 verse szó szerint, hajszálpontosan beteljesese-

dett. És nem csak lelki téren. A határozott próféta figyelemztetéseket gazdasági, társadalmi, környezeti és gyakorlati állapotok követték.

Az alábbiakban bemutatok néhány, a próféta által megjövendölt természeti jelenséget.

– Az egyiptomi éhség hét évvel korábban lett kijelentve álomban a fáraónak, amit aztán József fejtett meg. Így a megfelelő adminisztrációnak köszönhetően az éhséget emberi életnek elvesztése nélkül vészelték át.

– A kivonulást, valamint az Egyiptomot ért csapásokat megelőzték Mózes bejelentései, sőt az ő parancsára következtek be.

– Az Illés idejében pusztító aszály a próféta imái folytán következett be. Igen, Illés azért imádkozott, hogy a népet aszály, éhség és válság érje!

– Jeruzsálem elestét Jeremiás és Ezékiel is megjövendölte.

– Agabus bejelenti a közelgő éhséget. *„Felkelvén pedig egy azok közül, név szerint Agabus, megjelent a Lélek által, hogy az egész föld kerekéségén nagy éhség lesz; amely meg is lőn Klaudius császár idejében”* (Csel 11:28).

– Pált figyelmeztetik nemzetársai ellenséges és erőszakos magatartására vonatkozóan. *„Mialatt pedig mi több napig ott maradánk, alájöve egy Júdeából való próféta, név szerint Agabus. És mikor hozzánk jött, vevé Pálnak az övét, és megkötözvén a maga kezét és lábait, monda: Ezt mondja a Szent Lélek: A férfit, aki ez az őv, ekképpen kötözik meg a zsidók Jeruzsálemben, és adják a pogányoknak kezébe”* (Csel 21:10-11).

– A római utazás alatt bekövetkezett hajótöréskor Pált egy angyal biztosítja arról, hogy senki sem fog elveszni. *„Mert ez éjjel mellém állt egy angyala az Istennek, akié vagyok, akinek szolgálom is, ezt mondván: Ne félj, Pál! A császár elé kell néked állanod. És ímé az Isten ajándékba adta néked mindazokat, kik te veled hajóznak”* (Csel 27:23-24).

– És végül, a Jelenések könyve hajszálpontosan és részletesen közli a különböző történelmi időszakok nagy horderejű eseményeit.

Noha folytathatnánk a listát, csupán néhányat említettem meg annak tisztázása végett, hogy Istennek nem áll szándékában meglepni bennünket az eseményekkel. Természetesen nyilvánvaló mindazok számára, akik legalább egyszer átolvasták a Bibliát, hogy a bűn és a különféle szerencsétlenségek között ok-okozati összefüggés van. És amennyiben gyülekezeteinkben ma jelen van a gög, az önzés és a hiúság, miközben hiányzik belőlük a jóérzés, nem kell csodálkoznunk azon, hogy csak tapogatózunk, és nem az igazi Forráshoz folyamodunk a világot érintő információkért. ■

**ISTEN
KOMMUNIKÁL
MUGUREL
ASAFTET**

**A HATÁROZOTT
PRÓFÉTAI FIGYEL-
MEZTETÉSEKET GAZ-
DASÁGI, TÁRSADALMI,
KÖRNYEZETI ÉS
GYAKORLATI ÁLLA-
POTOK KÖVETTÉK.**

MIT TETT ELLEN G. WHITE JÁRVÁNY IDEJÉN¹

Példája segíthet a COVID-19 világiárvány alatt helyesen reagálni a kihívásokra, és megfelelő módon cselekedni

Ellen White levelet írt 1894. augusztus 13-án Stephen Haskellnek, amelyben kifejezte mélységes aggodalmát az influenzavírus okozta betegségben elhunyt személyek miatt. Ebből idézünk:

„New South Wales államban mindannyiunkat megbetegített az influenzajárvány. A városokban szinte minden család érintett. Egyesek nagyon, nagyon betegek. Hajszálon függ az életük. Imádkozunk értük, és anyagi téren is megteszünk minden tőlünk telhetőt, utána pedig várjuk az eredményeket... Az elmúlt héten egyetlen nap alatt tizenegy temetést tartottunk... Úgy tűnik, a gyermekeket nem érinti annyira a betegség, mint a felnőtteket és az időseket. Én is súlyosan megbetegedtem, és négy héten át nem is tudtam részt venni az összejöveteleken, de nem hagytam el magam, és egyetlen napot sem feküdtem. Szinte minden nap sikerült megírnom a kitűzött oldalszámot, pedig köhögés meg tüsszentés fojtogatót, és orrvérzésem is volt. Colcord testvért ágyba döntötte a betegség. Körülöttünk szinte mindenki szenved, de hálát adok az Úrnak, hogy gyógyulok, Őbenne van reménységem. Az Úr nevében minden tőlem telhetőt meg fogok tenni. Köszönöm Neki, hogy nem kell tehetetlenül végignéznem nehézségben lévő testvéreim szenvedéseit... Nagy próba ez Isten népének életében, ezért arra kérem Őt, erősítsen meg, hogy ebben a nehéz megpróbáltatásban segíthessek testvéreimnek... és hogy ezáltal szorosabban kapaszkodjunk Jézusba, mint valaha tettük” (Letter 30, 1894. augusztus 13.).

Fontos hangsúlyoznunk, hogy Ellen White a levél megírásakor már 66 éves volt, ami azt jelenti, hogy a veszélyeztetett korcsoportoz tartozott. Azonban Istenbe vetett bizalma és életmódja segített erősen megállnia és végül győznie a válságban.

Mindaz, amit megtanult az akkori járvány alatt, segíthet nekünk is most, a koronavírus okozta pandémia idején. Számtalanszor elhangzott a kérdés: Mi a teendő? A válasznak bennünket arra kellene készítenie, hogy pozitívan, megfontoltan reagáljunk a kialakult, jelenlegi válsághelyzetre.

Mit tehetünk?

1. Sosem keseredett el, ha betegséggel szembesült. Erősen kapaszkodva Isten ígéreteibe, tovább küzdött csa-

lájáért és az általa támogatott testvérekért. A jelenlegi válságban nekünk is hirdetniük kell az Isten oltalmazó hatalmába vetett bizalmat. Ne feledjük, hogy Isten jelenléte bátorságot ad. Ezt Ő maga mondta: „Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítelek, és igazságom jobbjával támogatlak” (Ésa 41:10). Pál is bátorít: „Mindenütt nyomorgattatunk, de meg nem szorítottunk; kétségesskedünk, de nem esünk kétségbe; üldöztetünk, de el nem hagytunk; tiportatunk, de el nem veszünk” (2Kor 4:8-9). A jelenlegi helyzet „eltípor”, de nem fog „megölni”. Nehéz küzdelmekkel és próbákkal szembesülünk, és jönnek majd még nehezebb helyzetek, de Jézus él. Ő a mi menedékünk és erőnk, s még ha a halál árnyékának völgyén is kell áthaladnunk, nem félünk, mert az Ő vesszeje és botja vigasztal bennünket (Zsolt 23). A végső győzelem az Úrtól jön, ezért tehát bízunk Benne.

2. Ellen White sosem hagyta félbe otthonról végzett munkáját. Kitűzött céljainak elérése érdekében előre beosztotta az idejét. Ő maga mondta, hogy minden nap megírta az aznapra kitűzött mennyiségű szöveget. Ez igen hasznos módszer, mivel erősíti a küldetés-tudatunkat. Nem szabad szem elől téveszteni a célt, és keresnünk kell a megvalósítás módozatait még a jelenlegihez hasonló, nehéz időkben is. Teljesítendő küldetésünk van. El vagyunk szigetelve egymástól, de nem hallgattattak el bennünket. Jézus a missziómunkára vonatkozóan mondta: „És ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28:20).

3. Ellen White továbbra is tevékeny maradt, és pozitív hozzáállásra törekedett. Ha a rendelkezésére állt volna a mai internet, minden biztonnal tartotta volna a kapcsolatot a gyülekezettel, bátorította volna a tagokat, és reménységet hirdetett volna minden rendelkezésére álló kommunikációs csatornán. Elképzelem, ahogy megszervezi a kis online-csoportokat; a közösségi hálón különleges közlőnyben szólítja meg hitestvéreit; reggelente tanácsokkal látja el Facebook-követőit; vagy áhítatot oszt meg a közösségi oldalakon.

Ne csüggedjete! Nagyon sok a munka, és csupán egy kevés leleményességre van szükség a befejezéséhez. Mostanában ilyen és ehhez hasonló kijelentésekkel találkoztam: „A gyülekezetek nyitva vannak; csak az épü-

letek vannak zárva.” „A gyülekezet nyitva van, mivel te magad vagy a gyülekezet.” „Kezdjük meg digitális összejövetelünket.” Istentiszteletek követhetők az interneten is, ugyanakkor nagyon sokan használják a Zoom, vagy más videokonferencia-alkalmazásokat a kapcsolattartás végett.

4. Ellen White imaéletet élt, és teljes mértékben bízott Isten hatalmában. A maihoz hasonló helyzetekben bízunk kell az Igében ránk hagyott csodálatos isteni ígéretekben. Számatalan ígéret van, amibe hittel kapaszkodhatunk. White testvérnő így írt erről: „Hálát adok az Úrnak, hogy gyógyulok, és hogy Őbenne van reménységem... Szorosabban kapaszkodjunk Jézusba, mint valaha tettük” (*Letter 30*). Amikor a fogoly Pált Rómába vitték, a hajó az Euroclydon nevű orkán okozta hatalmas viharba keveredett. Abban a pillanatban három dolgot mondott utastársainak (Csel 27:23-25):

- Ne féljete!
- Ne csüggedjete! Reméljete!
- Bízatek, senki sem pusztul el közülünk, mert Isten van velünk!

Bárcsak az apostol bizalmával rendelkeznének mi is ezekben a napokban!

5. Kerülnünk kell a szélsőséges magatartást, a pánikkeltést. Ellenkezőleg, pozitív magatartásunk által árásszunk magunk körül reménységet azoknak, akik látnak, hallanak és figyelnek bennünket.

Az otthonainkban tartott találkozók során egyre nagyobb jelentősége lesz az imának, a Biblia tanulmányozásának, a közösségnek és a bizonyágtevésnek. És mire feloldják a korlátozásokat, már mélyen az elménkbe fognak vésődni az otthon töltött időszak élményei. Ezeket a tapasztalatokat fel kellene használnunk az evangelizációban, el kellene mondanunk a barátainknak és a szomszédainknak, hogy Jézus nemsokára visszajön.

A kormánykeréknél Isten áll, és nekünk mindig készen kell lennünk meghallani az Ő hangját. Hozzánk beszél. Figyeljünk szavaira! ■

Melchor Ferreyra, Inter-amerikai Divízió Lelkészkarának titkára

1. <https://www.adventistreview.org/what-ellen-white-did-during-a-pandemic>

**A REMÉNYSÉG
HIRDETOI
MELCHOR
FERREYRA**

**A SZÖVEG EREDETI
VÁLTOZATA AZ
INTER-AMERIKAI
DIVÍZIÓ HÍRPORTÁL-
JÁN JELENT MEG.**

TIZENKÉT JAVASLAT HETEDNAPI ADVENTISTÁKNAK KARANTÉN IDEJÉRE*

A Covid-19 terjedését megelőzendő otthonmaradás váratlan jótékony hatásai

Miközben a világ országai összefognak a koronavírus (COVID-19) járvány terjedésének megfékezése érdekében, emberek millióit tanácsolták vagy akár kényszerítették önkéntes elszigetelődésre, karanténra. Argentínában, Kanadában, Franciaországban és sok más országban március második felétől kezdve olyan intézkedéseket fogantatosítottak, amelyek két-három vagy akár több hétig tartó otthonmaradást tettek kötelezővé. Bezárták az iskolákat és a nyilvános helyeket, a templomok pedig online istentiszteleteket közvetítenek. Drasztikusan csökkentették vagy felfüggesztették a közszállítást is, a közegészségügyi szakemberek pedig azt javasolják, hogy amennyiben lehetséges, mindenki maradjon otthon. Az intézkedések minden valószínűség szerint többmillió adventistát is érintenek.

Sajtóértesülések szerint az otthonülők jelentős része otthonról dolgozik teljes munkaidőben, tehát ez az állapot nem hirtelen ránk szakadt szabadságot vagy szabadidőt jelent. Mindezek mellett a korábbi utazások elmaradásával megspórolt idő most néhány szabad órát is eredményezett.

Mit tehetnek a hetednapi adventisták ez idő alatt? Milyen tevékenységekkel, kezdeményezésekkel vagy projektekkel érhetjük el, hogy ne csak „elüssük az időt”, hanem a többletórákat teljes mértékben ki is használjuk? Íme, tizenkét javaslat:

1. Légy hálás. A jelenlegi karantén feltehetően befolyásolta a személyes rutint és a családi napirendet. Ezért mind személyes, mind pedig a családi életben összpontosíts a háálára azért, amid van, és ne panaszkodj azért, amivel nem rendelkezel. Ez annak az elfogadását jelenti, hogy az élet még a legboldogabb időszakban is tele van hullámhegyekkel és hullámvölgyekkel, de mégis minden egyes nap egy új lehetőség. Egy régi mondás szerint téved az, aki a félig üres vagy a félig tele poharat látja, mivel a poharat újra tele lehet tölteni. Vagy például, ahogy Jeremiás próféta is mondta Jeruzsálem pusztulása láttán: „Az Úr kegyelme-sége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irtalmassága! Minden reggel meg-megújul; nagy a te hűséged!” (Sir 3:22-23). Dicsőítsd az Úrnak áldásaiért!

2. Tanulj meg kívülről bibliaszövegeket, mint hajdanán. Mindig is azt tanácsolták nekünk, hogy válsághelyzetben olvassuk Isten ígéreteit. A Földünkön végbemenő hirtelen változások, mint amilyen a COVID-19 okozta válság is, eszünkbe juttatják, hogy eljőhet még az az idő, amikor Isten Igéjéhez nem lesz korlátozások nélküli hozzáférésünk. Mi lenne, ha kiválasztanánk egy igeszakaszt vagy akár egy egész bibliai könyvet, és megtanulnánk kívülről? Meg fogsz lepődni, hogy egy kis igyekezettel mi mindenre képes a memóriád! Ellen White a következőket írta a valdencekről: „A Biblia ritkaságszámba ment. Ezért drága igéit megtanulták kívülről. Sokan hosszú részeket el tudtak mondani mind az Ó-, mind az Újtestamentumból” (*A nagy küzdelem*, 66. o.). Követendő a példájuk.

3. Bővítsd az imalistádat. Hetednapi adventistaként biztosan imádkozol a járvány sújtotta személyekért és hozzátartozóikért. Itt az ideje, hogy bővítsd a listádat. És ha még nem tetted meg, akkor szakíts időt, és imádkozz az egészségügyi személyzetért, a kormányzatért és a közegészségügyi döntéshozókért. Imádkozz azokért, akik az idővel versenyt futva próbálják előállítani a COVID-19 elleni védőoltást. Habár közülük sokan nem hívők, Istentől kapott értelmi képességeiket használják fel embertársaik érdekében. Imádkozz azokért, akik a jelenlegi megpróbáltatások nyomán közelednek Istenhez. És imádkozz azokért is, akiket az Úr el fog szólítani az élők sorából, hogy míg alkalmuk van, béküljenek meg Istennel.

4. Végezz olyan tevékenységet, vagy hódolj olyan szenvedélynek, amit korábban elhanyagoltál. Napi alig néhány perc elegendő lesz ahhoz, hogy újból olyan tevékenységet végezhess, vagy olyan szenvedélynek hódolhass, amit már szinte el is felejtettél. Talán elérkezett az ideje, hogy fejleszd a spanyol nyelvtudásodat, vagy rendszerezd a merevlemezen tárolt több ezer családi fotót. Régebben hangszeren is játszottál? Elkezdheted ott a gyakorlást, ahol abbahagytad. Tűzz ki konkrét célokat, mint például: „Megtanulok egy zenedarabot, amit majd a karantén feloldása után el fogok játszani a gyülekezetben.”

5. Naponta szakíts időt a szólóéneklésre, vagy a közös, családi éneklésre. Az éneklés remek módszernek bi-

* <https://www.adventistreview.org/12-things-seventh-day-adventists-can-do-during-quarantine>

zonyulhat a csüggedés megelőzésében és a jó kedélyállapot kialakításában. Amikor Jézus a földön járt, „a mennyel ének által tartotta a kapcsolatot. Ha társai a fásasztó munkáról panaszkodtak, a Megváltó ajkáról felszálló édes dalt hallom felvidította őket” (Ellen G. White, *Jézus élete*, 73. o.). Még ha közülünk a legtöbben sosem voltunk elég merészek ahhoz, hogy közönség előtt énekeljünk, mégis mindenkire jótékony hatással lenne, ha követnénk Jézus példáját.

6. Kezdeményezz családi beszélgetést. A bezártság végre kiváló alkalmat nyújt a régóta halogatott családi beszélgetések megejtésére. Készültél-e arra, hogy elbeszélgetsz a gyermekeiddel az élet fontos döntéseiről, a függőségekről és a kommunikációs eszközök, platformok használatáról? Íme, itt a legjobb alkalom! Aggódsz gyermekeid hiányos lelkisége miatt, és szeretnél erkölcsi vagy lelki tanítást nyújtani nekik? Akkor ne halogasd, hanem kezdeményezz olyan beszélgetéseket, amelyek életet változtathatnak meg!

7. Egészséged tekintetében hozz legalább egy pozitív döntést. Amennyiben korábban ingáznod kellett a munkahelyedre, így a most megspórolt időt felhasználhatod arra, hogy egészséges változásokat vezetsz be az életedbe. Legyél nagyon figyelmes az étrend kiválasztásában. Aludj egy órával többet. Szánj hosszabb időt a testmozgásra. Amennyiben nincs lehetőséged kimenni a szabadba (vagy nem ajánlott megtenned), házon belül végezz tornagyakorlatokat. Nem lesz szükség jól felszerelt tornateremre, elég, ha a YouTube-csatornán végignézed és követed valamelyik személyi edző tanácsait.

8. A közösségi oldalak segítségével bátorítsd embertársaidat. Hagyd figyelmen kívül a koronavírussal kapcsolatos híreket, kisfilmeket, amelyek sok esetben véget nem érő pandémiát jósolnak, s helyett inkább embertársaid bátorítására használd ki a közösségi oldalak nyújtotta lehetőségeket. Ezek az oldalak evangelizációs lehetőségeket biztosítanak, bátoríthatjuk hívő embertársainkat, de azokat is, akik nem hisznek. Vegyétek fel a kapcsolatot az idősebb szomszédokkal, és érdeklődjétek, hogy nincs-e szükségük valamire. Ha segítségre szorulnak, igyekezzetek támogatni őket. A jelenlegi helyzetben apró dolgokkal nagyon sokat tehetünk. Az emberek többségét talán egyáltalán nem érdekli 92 oldalnyi képzelt „jövendölés”, de minden bizonyosan emlékezni fognak egy tárgyhoz szóló idézetre, vagy a Biblia mélyebb tanulmányozására szólító felhívásra. Továbbá bevásárolhatunk házi elkülönítésben levő idős személyeknek.

9. Ne feledkezzetek meg az istentiszteletekről! Habár az istentiszteletek elmaradnak, vagy csak az interneten követhetők, a közösségi alkalmak idejét használjuk fel Isten dicsőítésére és az Ige tanulmányozására. Igaz, hogy nem megyünk a gyülekezetbe, de ez még nem jelenti azt, hogy több időnk jut más tevékenységekre. Ilyenkor, de különösen szombaton, hallgassunk meg egy online-istentiszteletet. Alternatív megoldások is a rendelkezésünkre állnak. Olyan

alkalmazások segítségével, mint a Zoom vagy a Skype, csoportos találkozót szervezhetünk az interneten, együtt imádkozhatunk, tanulmányozhatunk.

10. Vizsgáld felül a prioritásokat és az élet igazán fontos dolgait. Még ha a COVID-19 legenyhébb forgatókönyvét is veszünk alapul, a jelenlegi járvány akkor is rádöbbsentett arra, hogy mennyire ingatag pilléreken áll a társadalmunk. Ilyen értelemben a jelenlegi válság segíthet abban, hogy „megálljunk a rohanásból”, és megvizsgáljuk, mik a céljaink, és kik az igazán fontos személyek, mik az igazán fontos értékek az életünkben. Mi az, ami nélkül nem bíránk ki? Mi az, amire túl nagy hangsúlyt fektetünk, pedig nem kellett volna? Ha egy pillanat alatt elveszítenék mindazt, amit annyira értékeltünk, mi segítene a tovább haladásban? Meg kell vizsgálnunk, hogy a jelenlegi helyzetben milyen kapcsolatunk van Istennel.

11. Kérj Istentől lelki nyugalmat és egyensúlyt. Ebben az időszakban, amikor a közösségi oldalakon tömegek mondják el a véleményüket, és vagy lázonganak, vagy összeesküvés elméleteket tesznek közzé, te kérd Istentől, hogy segítsen kiegyensúlyozottnak és pozitívnak maradnod. Ne feledd ígéretét: „Kinek szíve reád támaszkodik, megörzöd azt teljes békében, mivel Te benned bízok” (Ésa 26:3). Nézz vissza, majd nézz előre, túl a mindennapokon, s így meglátod az összképet, hiszen nagyon sokan közülünk hisszük, hogy a bibliai jövendölések a szemünk előtt teljeseznek. Ne ess a COVID-19 legújabb „kinyilatkoztatásainak” vagy a hatástalan „gyógy módoknak” a csapdájába! Olyan olvasmányokat válassz, amelyek teljes képet és helyes látásmódot biztosítanak a világ eseményeire vonatkozóan! Ilyen például Ellen White *Az utolsó napok eseményei* című könyve. Ne félelemmel, hanem reménységgel olvasd!

12. Újítsd meg a szövetségedet Jézussal és az Ő egyházával. A korlátozások időszakában újítsd meg az elhatározásodat, miszerint hűséges leszel, ha kell, akár a halálig is (Jel 2:10). Ha még nem tetted meg, akkor határozd el most, hogy pozitív és tevékeny befolyást fogsz gyakorolni a lakónegyvedben és a gyülekezetedben. Talán úgy érzed, hogy az utóbbi időben „elszundítottál” lelkileg? Kihasznahtatnád a – valószínűleg nem utolsó – válság nyújtotta lehetőségeket, és megújulva elkezdhetnél dolgozni Jézusért, „míg nappal van” (Jn 9:4). „Nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejéteket; mert elközelgett a ti váltságotok” (Lk 21:28). ■

**AKTÍVAN
OTTHON
MARCOS
PASEGGI**

**FEL TUDNÁTOK-E
HASZNÁLNI EZT
A VÁLSÁGOT ARRA,
HOGY TEGYETEK
VALAMIT JÉZUSÉRT,
„MÍG NAPPAL VAN”?**

Marcos Paseggi, az *Adventist Review* tudósítója

ÉLET A VÁLSÁG UTÁN

Minden válságnak van előzménye és következménye. Sok hasonló megrázta már ezt a földgolyót, de egyet biztosan tudunk már itt, a nehézségek elején. Az élet nem lesz többé olyan, mint amilyen azelőtt volt. Egzisztenciális, lelki, antropológiai szempontból átszabja az emberiség és az egyházunk profilját.

Nem pont ugyanazt fogjuk gondolni a dolgokról, amit gondoltunk néhány hónapja vagy akár néhány hete, amikor még csak mint egy filmet néztük a távoli eseményeket. Minden másként hat, ha benne vagyunk, ha érint.

Nemcsak a mi álmaink dőlnek össze, hanem a sportolóké, a rajongóké, a szórakozni vágyóké, a gazdasági és politikai szereplőké. Sőt összedőlnek az önkéntes „próféták” nagy álmai is. Semmi nem úgy alakul, amint azt nagy szakértelemmel előre megmondták.

Azért jó, hogy van Bibliánk, mert nem érhet nagy meglepetés, ha annak légkörében élünk. Igaz, amikor az életérzésünk nagyon más, mint Isten világának dimenziója, akkor csak történeteket olvasunk belőle, de amikor válságban vagyunk, különös módon megszólít.

Volt egyszer egy gyülekezet, amely dinamikusan növekedett. Olyan lelkészüik volt, akire büszkék lehettek. Amikor megszólalt, ezek hallgatták tátott szájjal. Bátor volt, szembe ment a tradíciókkal. Az Írásokat radikálisan más szempontból értelmezte, mint az elődei. De nem a teológiai felépítés, az érvek újdonsága volt megkapó, hanem az a hatalom, ami a szavaiból áradt. A szavai erőt adtak a reményteleneknek, talpra állították azt is, aki 38 éven át csak feküdt. Megérintette a leprajárvány áldozatait, és a betegek elkapták tőle a tisztságot. Ami ettől is izgalmasabb volt, hogy egy másik országról beszélt, ahol minden jobb lesz. Amit mondott, meggyőző és élő volt. Annyira jól szemléltette az új királyság természetét, hogy a követők minden álmát felülmúlta: szabadság (az ígát elszakítja), bőség (csak a maradék 12 kosár), ellátórendszer (a betegek meggyógyulnak), bátor vezetés (nem fél a hatóságoktól), szembeszáll a vezetőikkel. Igen, ő a vezető, mi pedig szabadok

leszünk! Annyira frontálisan találkoztak az ígéretek az álmaikkal, hogy már karnyújtásnyira látták a teljesedés valóságát. Nem lehetett az időt vesztegetni, terveket kellett szőni. Az idő izgalmasan élt. Már csak annyi hiányzott, hogy megegyezzenek, kinek lesz nagyobb befolyása, kit milyen hatáskör illet majd meg, ki méltóbb. Ez a kis részlet volt még zavaró, amúgy a fejlődés, a boldogság, az anyagi jólét, a nagy álmok ideje ott volt, egy szempillantásra.

A vágyak teljesedésének közelsége átalakítja az ember gondolkozását, viselkedését

Ezek az álmok arrogánssá tették őket. „Mikor pedig ezt látták az ő tanítványai, Jakab és János, mondának: Uram, akarod-é, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és eméssze meg ezeket, mint Illyés is cselekedett? De Jézus megfordulván, megdorgálá őket, mondván: Nem tudjátok minémű lélek van ti bennetek” (Lk 9:54).

A győztesek magabiztossága sugárzott a „jó-kívánságukból”. Az üzenet félreérthetetlen volt: Minket senki nem állíthat meg! Főleg, ha egy samaritánus faluról van szó, amit amúgy is ki nem állhatunk. Micsoda szent alkalom lesz látni az elenség elgázosítását! Milyen dolog elküldeni az Urat szállás nélkül? Hogy érheti ekkora gyalázat az Úr ügyét? Meg kell védeni! Tűz rájuk! Pusztuljanak! Nekünk van igazunk! Aki nem ért egyet velünk, annak mennie kell!

Az álmok türelmetlenné tették őket. Mikor fogod felállítani a te országodat, mik lesznek a jelei? Toporzékolva akarták, most, azonnal. Nem győzték kivárni Jézus „lassúságát”. Éppen Galileában van, távol a nagy politikai változások színterétől és esélyétől. Közeledett a sátoros ünnep, amikor tömegek lepik el a várost. Ez lenne az alkalmas pillanat, a sátoros ünnep öröme, ami a korabeli felfogás szerint az ezeréves messiási földi uralmat szemlélteti. Szinte szuggerálják, manipulálják, hogy menjen oda, ahol átveheti az uralmat. „Mondának azért néki az ő atyjafiai: Menj el in-

MAGA A VÁLSÁG
SENKIT NEM
VÁLTOZTAT MEG,
CSAK KIHOOZA,
AMI BENNÜNK
VAN. A VÁLSÁG-
BAN MEGTALÁLT
JÉZUS MINDENT
MEGVÁLTOZ-
TATHAT, HA
BEENGEDJÜK
ŐT A ZÁRT
AJTÓK MÖGÉ.

nen, és térj Júdeába, hogy a te tanítványaid is lássák a te dolgaidat, amelyeket cselekszel. Mert senki sem cselekszik titkon semmit, aki maga ismeretessé akar lenni” (Jn 7:3). Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak. Jelöltesd magad, mutasd meg, hogy te vagy a király!

Miért mondták ezt? „Mert az ő atyjafiai sem hívének benne” (5. v.). Inkább magukban hittek, a saját álmaikban, a saját jövőjükben... De nem ez a legfontosabb történelmi pillanatokban?

„Monda azért nékik Jézus: Az én időm még nincs itt; a ti időtök pedig mindig készen van” (6. v.). „Ti menjete fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre; mert az én időm még nem tölt be” (8. v.). „Ezeket mondván pedig nékik, marada Galileában” (9. v.).

Idegesítő, hogy nem volt hajlandó érteni a világ lüktetését, a nagy lehetőségeket. Ott volt a csúson, és mintha nem akarná learatni a babért.

Az álmok önzővé, egyéni játékosokká tették őket. Júdás nagy okosságokat mondott, amit mindenki nagyra becsült. Ő volt az értelmiségi pá-

holy egyetlen tagja a tanítványi körben. Az egyetlen, aki még Jézusnak is vissza mert szólani. „Miért nem adták el inkább ezt a kenetet háromszáz dénáráért, és miért nem juttatták az árát a szegényeknek? De nem azért mondta ezt, mintha a szegényekre lett volna gondja, hanem azért, mert tolvaj volt, és a nála levő erszényből elszedezgette, amit beletettek” (Jn 12:5–6).

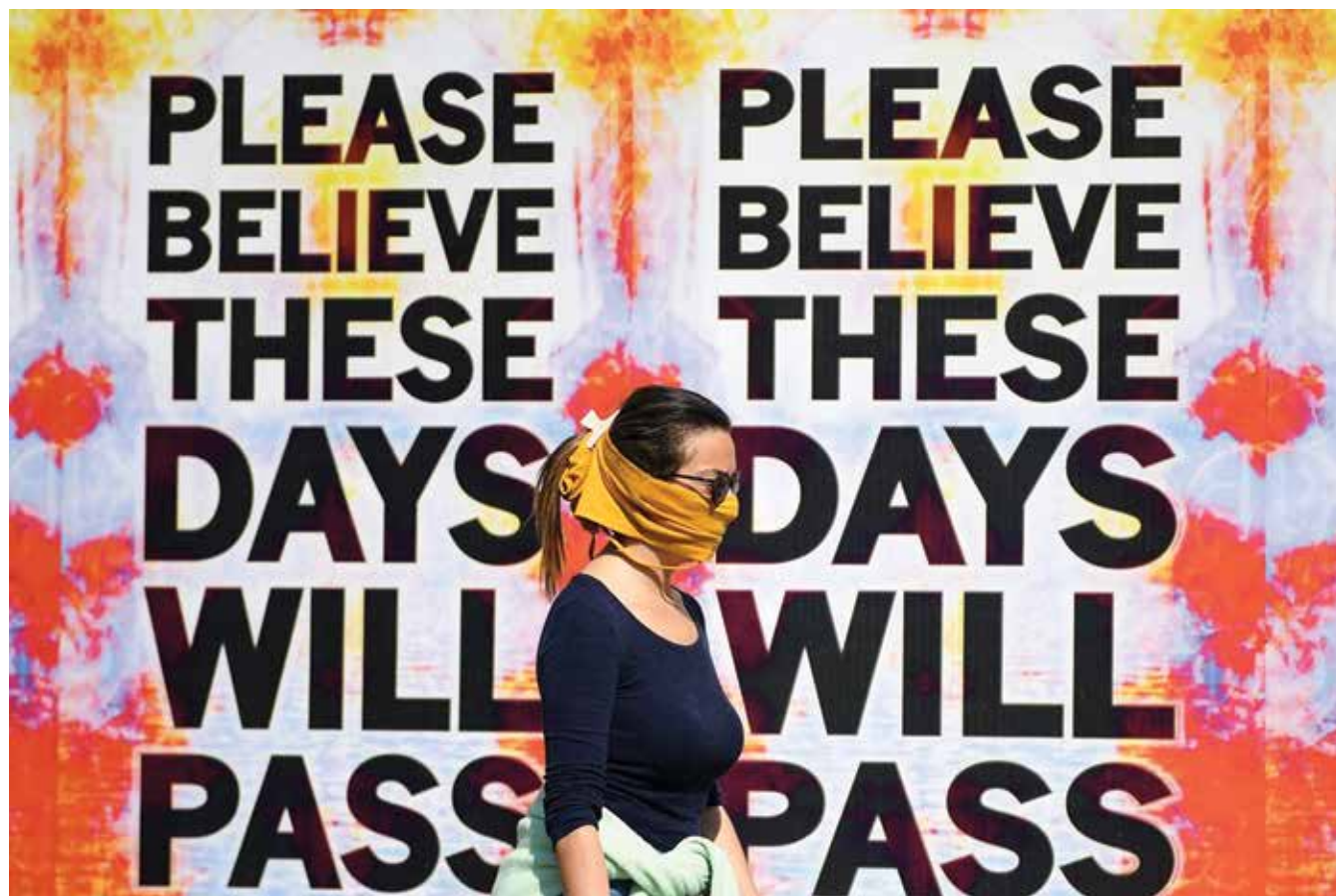
A projekció miatt hamar észreveszi másokban azt a rosszat, ami a saját démonja, ezért ismeri fel olyan hamar. Ő volt közöttük az egyszemélyes gazdasági guru.

Péter, aki – szintén egy személyben – kivívta a szóvivői szerepet. Ha kérdés volt, csak ő válaszolhatott. Egy testvérpár kibérelte az eljövendő királyság jobb és baloldali helyét. A legfiatalabb igényelte a szeretett tanítvány nevet, a fizikai közelséget. Egyéni játékosok voltak, mindenki a saját erényével csillogott.

ÚJ PERSPEKTÍVÁK ŐSZ-FARKAS ERNO

AZ ÁLMAINK, A TERVEINK SZŰRÖT TESZNEK A SZEMÜNK ELÉ, ÉS NEM LÁTJUK A LÉNYEGET. DE A VÁLSÁG UTÁN IS VAN ÉLET, SŐT EKKOR KEZDŐDIK IGAZÁN!

A sebezhetetlenség tudata, magabiztosság. Anynyira magabiztosak, hogy a válság kezdetén sem vesznek észre semmit. Már ott vannak a seregek éjszaka, de Péter előrántja a kardját, és szembeszáll a csőcselékkel. Érthető reakció; aki kipróbálta a vízen járást, nem fog meghatódni egy kis fegyveres csődülettől. – „Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom éretted!” (Jn 13:37).

Tizenkét ember, nagy álmokkal, fényes tervekkel, nagy karrier potenciáljával, egyik közülük jelentős félretett pénzzel, a sebezhetetlenség tudatában meneteltek Jézus mellett. Ott volt a markukban az új világ ígérete, már érezték az illatát. Csak ki kellett nyúlni érte és megragadni, profitálni belőle.

Ez volt a válság előzménye.

Huszonnégy óra alatt minden megváltozott. Ezek a nagy titánok, miniszterjelöltek, országépítők, rendszer-váltók, forradalmárok hazamentek, zárt ajtók mögé kerültek – „bezárták az ajtókat, mert féltek a zsidó vezetőtől” (Jn 20:19).

Jézus halott, Júdás, az értelmiségi ellenzéki vezető halott. Olyan kicsik lettek a saját szemükben, mint a sás-kák. Ez volt a válság sötét éjszakája. Az álmok összetörésének éjszakája, a magabiztosság elvesztése; a szépen, előre lefektetett események sorrendjének, a jól kigondolt térképeknek az áthúzása. A pénzforrások elolvadásának, a hírnév, a jövő elvesztésének éjszakája.

Van egy válság utáni élet is

A legnagyobb letargiában, a legnagyobb kilátástalanságban, a zárt ajtókon keresztül megjelent Jézus. 60 másodperc alatt felfogták azt, amit Jézusnak a válság előtt, 3,5 év alatt nem sikerült megértetnie velük. Az álmaink, a terveink szűrőt tesznek a szemünk elé, és nem látjuk a lényegét.

De a válság után is van élet, sőt ekkor kezdődik igazán!

Jn 20:19–23: „Eljött Jézus, megállt középen, és így szólt hozzájuk:”

- » „Békesség nektek!” – Én vagyok nektek a békesség; nem az álmok, nem az anyagi biztonság, hanem az én személyem.
- » „És miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát.” – A válság nyomokat hagy. Nemcsak bennünk, hanem a Teremtőben is. Ami a földdel történik, ami velünk történik, az rajta nagyobb sebeket üt.
- » „A tanítványok megörültek, hogy látják az Urat.” – Na végre, ilyen nem olvastunk azelőtt! Megörülnek, hogy látják az Urat. Nem az új rendszernek, nem a nagyobb jövedelemnek szól a hálaadás, hanem az Úrnak. Micsoda új örömforrás!
- » „Jézus erre ismét ezt mondta nekik: Békesség nektek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek tite-

ket.” – Ennyire egyszerű. Értsd meg végre, hogy ezért vagy ezen a világon. Én küldtelek. Tervem van veled. Vedd észre! A válság előtt a tanítások, magyarázatok nem segítettek. Most elég volt egy mondat.

- » „Ezt mondván rájuk lehelt, és így folytatta: Vegyetek Szentlelket!” – Ki mondta, hogy nem vagy rá képes? Egyedül nem működne, de Ő itt van veled, fogadd el a Szentlelket.
- » Lesz ennek valami eredménye? – „Akiknek megbocsátjátok a bűneit, azok bocsánatot nyernek” – Micsoda új hatáskör, hatalom!

Milyen változást hozott bennünk ez a találkozás? Milyen az élet a válság után?

Alázatosak lettek. A nagy tó melletti párbeszéd is erről győz meg minket. Péter, *agapé*val szeretsz engem? Uram, te tudod, hogy csak *fileo*, amolyan baráti ragaszkodás, ami bennem van, ahogyan az ember szerethet egy másik embert. Nyoma sincs már a fölünyes beszédnek. A korábbi szóvivő alázatos, a többiek csendben vannak.

Lelassultak. A lázas tevékenység színtere megváltozik. A felházban van idejük tíz napig beszélgetni, imádkozni, csak úgy együtt lenni. Nem hajtotta őket semmi, nem rohantak plusz jövedelem, újabb célok, lázas tervek után.

Szolidárisak lettek. Péter még a nagy találkozás előtt azt mondja: Feladtam ezt a hivatást. „Simon Péter így szólt hozzájuk: Elmegegyek halászni” (Jn 21:39). „Ők erre ezt mondták: Mi is elmegegyünk veled.” Elindultak, és beszálltak a hajóba. Nem győzködik, nem hagyják elmenni – megegyünk mi is, melletted vagyunk. Nem volt mindenki halász, mégis teljes szolidaritással mellé állnak. A válságban már nem hagyják egyedül a kudarcot szenvedett társukat.

Megjelent bennük a sebezhetőség tudata. „Sőt, ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra” (2Kor 4:16). Már tudják, hogy a hitük nem jelent élet- és baleset-biztosítást. Tudják, hogy cserépedényekbe van rejtve a meggyőződésük. Ugyanakkor ennek megértése nem tette őket gyáva bentlakókká. Vállalták a kockázatot, amikor kimentek, elhagyták Jeruzsálemet, majd Júdeát, az akkor ismert komfortzóna határait.

Ez a válságtörténet erőt adhat ma is

Mit várhatunk mi itt és most? A válság sötét éjszakája elkerülhetetlen, de elmúlik. Mi is megtanulhatjuk a válságban a szeretet négy új nyelvét: az alázatot, a lelassulást, a szolidaritást és a sebezhetőséget.

1. Alázat

Európának van mire büszkének lenni. A tudomány, a művészet és a gazdaság fellegvára volt. Ugyanakkor identitásválságában összeveszett a migránsok, a pénzek elosztása, a kerítések miatt. Most itt vagyunk, mind félérek, nyugatiak, első osztályon utazók, szabadok és büszkék – házi fogságban, karanténban, üres repülőjáratokkal, a határainkon belül elkülönítve. Ha elköhintjük magunkat a boltban, azonnal gyanúba keveredtünk. Egyházként, mennyire sokat jelentettek nekünk is a tömött padosorok, a gyönyörű programok, amelyeket magunknak szerveztünk – és most arra kényszerültünk, hogy bezárjuk a templomaink ajtajait. Tehetetlenül nézzük az eddigi lázas munkánk hült helyét.

A válság után viszont jön az alázat, amit egy vírus hozott.

2. Lelassulás

Napi 16 óra munka után, rohanások közepette, egyszerre 3-4 feladattal, egyszer csak otthon találjuk magunkat, a semmi közepén. A hatékonyságkeresés egyre örültebb ritmusának ördögi táncát jártuk, még szombaton is. És most a bálványozott napirendünket, határidőnaplóinkat, az előjegyzett, roppant fontos programjainkat kidobhatjuk az ablakon. Lelassulunk. Megtaláljuk egymást, a családjainkat. Leülünk velük beszélgetni. Van-e élet az „idő = pénz” fogalmán túl is? Megtanuljuk, hogy mi az idő igazi értéke? Igen, megtanuljuk, egy vírus megtanítja.

3. Szolidaritás

Eddig csak a saját projektünk, a saját kertünk volt fontos, a saját céljaink, a saját jólét. Most megtanuljuk, hogy egyedül nem kerülhetünk ki a válságból. Csak úgy mentjük meg magunkat, ha vigyázunk a közösségre is. Nem bűnbakot kell keresni, hogy mindezt ki hozta ránk, hanem elgondolkozni, mit tanulhatunk a vírus hozta válsághelyzetből. Tartozunk egymásnak az élettel. Számit a másik, és mások nélkül nem maradhatunk meg. A közösség érték, a másik ember, a testvérünk, fontos.

4. A sebezhetőség tudata

Abban a világban, ahol a kapcsolatokat tér nélküli virtualitásban éltük meg a közösségi média segítségével, a közelség illúziójában, a vírus elvette tőlünk azokat, akik fontosak nekünk. Senkit nem ölhetünk meg a közösségben, még csak kezet sem fogunk. Távolságot kell tartanunk, hideg kontakthiányban. A közelség közegészségügyi veszély lett. Eddig a diákok a kontaktórákon azt keresték, hogy a pad alatt, titokban is bálványozott digitális eszközeiket nyomkodhassák. Most már rendelet van róla, hogy így kell tanulni. Még néhány hét, és mindannyian ki leszünk éhezve a találkozásokra, és undorral fogjuk letenni a kutyüket, amelyek a tenyerünkhöz

nőttek. Megtanuljuk értékelni a legkisebb fizikai gesztusokat is.

Adventistaként? Mekkora magabiztossággal osztottuk az észet másoknak, és most benne vagyunk mi is, ugyanúgy, mint mások, érintettek vagyunk.

De Jézus itt, a válság közepén, a most még zárt ajtóink mögött megjelenik, és azt mondja:

„Békesség nektek! És miután ezt mondja, megmutatja nekünk a kezét és az oldalát. A tanítványok megörülnek, hogy látják az Urat. Jézus erre ismét ezt mondja nekünk: Békesség nektek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket. Ezt mondva rájuk lehel, és így folytatja: Vegyetek Szentlelket! Akiknek megbocsátjátok a bűneit, azok bocsánatot nyernek.”

Ez vár ránk a válság után – ha mi is akarjuk!

Maga a válság senkit nem változtat meg, csak kihozza, ami bennünk van. A válságban megtalált Jézus mindent megváltoztathat, ha beengedjük Őt a zárt ajtók mögé.

A világ kap még egy esélyt a megtérésre.

Mi lesz a te válaszod? ■

Dr. Ósz-Farkas Ernő, lelképásztor,
a Dunamelléki Egyházterület elnöke, Magyarország

Tiziano: A Szentlélek eljövetele

A SZABADULÁS ISTENE – GYŐZELEM A VÁLSÁG IDEJÉN

Válóságos paradoxont élünk át: habár a média szerint a második világháború utáni legnagyobb válság tombol, a világ mégis meglepően nyugodtnak tűnik. Nem hasítják vadászgépek az égboltot, nincsenek tankok az utcán, nem hallani robbantásokat sem, mégis az államelnökök azt hangoztatják, hogy háború van, a kórházak zsúfolásig teltek, mi pedig otthonainkba zárva, rettegve várjuk az újabb híreket.

Az újonnan kialakult helyzetben nehezen találunk szavakat, kapkodva keresünk megoldásokat, magyarázatokat. Pontosan nem is tudjuk, hogy miért, és azt sem, hogy meddig...

A tanítványokéhoz hasonló kíváncsisággal tesszük fel a kérdést: „Uram, avagy nem ez időben állítod-é helyre az országot Izráelnek?” (Csel 1:6). A Szentírás egyetlen, különben elég kényelmetlen választ ad csupán: „Nem a ti dolgok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyeztetett.” Jézus látszólag azt üzeni Csel 1. fejezetében, hogy ahelyett, hogy azok foglalkoztatnának minket, ami az Ő felelőssége, inkább foglalkoztasson az, ami ránk tartozik, vagyis az elhívásunk, miszerint tanuknak kell lennünk, és szükségünk van a Szentlélek befogadására.

Anélkül hogy teljes bizonyossággal tudnánk, mi lesz a jelenlegi válság után, vizsgáljuk meg Dániel élettörténetét, és fedezzük fel mindazt, amit tennünk kellene, és ahogyan élnünk kellene a legbonyodalmasabb történelmi pillanatokban is. Dániel válóságos időben élt. A könyv első fejezeteiben bemutatott élete a Szentírás számos magyarázója szerint kiváló szemléltetése azon emberek életének, akik meg fogják tapasztalni a könyv utolsó fejezeteinek realitását.

Az első dolog, amit megtanulhatunk Dániel könyvéből az, hogy világunk a válságok színtere, amelyek alól Isten gyermekei sem mentesülnek. Hűségesnek lenni Isten iránt Júdában sajnos nem volt az egyik legegyszerűbb dolog egy olyan időszakban, amikor a király maga vetette tüzre azokat az isteni kinyilatkoztatásokat, amelyek megtérésre kellett volna, hogy késztessek. A fáraó elfoglalta az országot, ami újabb kivetett adót és hadisarcot jelentett, majd következett a babiloniak ostroma, ami még nagyobb, szinte felfoghatatlan válságba taszította az országot. Mindez azonban messze alulmarad annak átélésétől, amikor valakit foglyul ejtenek, és gyalogosan Babilonba hurcolnak.

Dániel élete mindvégig próbákkal, nehézségekkel, kihívásokkal teli utat jelentett, és a megpróbáltatások száma bizonyára sokkal nagyobb volt annál, amit az ihletett írás megörökített számunkra.

Majd jött a válság második tanulsága. Dániel végre asztalhoz ülhetett, az akkori idők leggazdagabban megterített asztalához, amelyet a legjobb szakácsok ételeivel raktak tele. Íme, a bizonyíték, hogy a megpróbáltatások nem

minden esetben a szenvedés és a nélkülözés ruháját öltik. Ellenkezőleg, Dániel története arra tanít, hogy a próbák némelykor áldásokhoz hasonlítanak, és akkor érnek a legnagyobb kihívások, amikor felbukkannak a visszautasíthatatlannak tűnő lehetőségek.

Dániel azonban elhatározta, hogy „nem fertőzteti meg magát”, és ez a fontos döntés meghatározta további életét. A válság nem készítette elvei feladására, és arra sem, hogy könnyelműen viszonyuljon a még gyermekkorában elsajátított szentírási tanításokhoz.

Az általa választott étrend, még ha egyszerűnek is tűnt, és mellőzte a királyi konyha csábító ízvilágát, végül egészségesnek és ízletesnek bizonyult. Hasonlított ahhoz az egyszerű étrendhez, amelyet az ember az Édenben kapott, esz-közzé vált, amely által Isten elérte, hogy Dániel és barátai tízszer jobb egészségnek örvendhessenek iskolatársaiknál. Nem hiába hangzik számunkra is a tanács: válasszuk a kezdeti isteni tervhez legközelebb álló étrendet!

A babiloni egyetem sikeres elvégzése után Dániel és a társai azonnal olyan beosztásokat kaptak, amikre feltehetően még sokan vágytak. Nemsokára azonban Dánielt halálra kereste a királyi őrség. Ez volt a Babilonban átélt második nagy válsága. Dániel azonban bátor volt és hitt, ezért időt kért, mert meggyőződése volt, hogy Isten cselekedni fog. Meggyőződése nem ajándékba kapott kiváló képességeire, hanem Isten hatalmára épített. A válságból való kilábalás megoldása nem nála, nem a talentumaiban, nem a királlyal való jó kapcsolatában vagy más előnyökben rejtett, hanem Isten iránti mélységes bizalmában. A válság megoldása az Úrnál van.

És amikor Isten kinyilatkoztatja neki a titkot, amikor csodás módon megszabadítja a biztos haláltól, Dániel előbb megkeresi az őrség parancsnokát, és kéri, hogy ne ölesse meg a babiloni bölceket, mert ő helyettük is megfejtje a király álmát. A legnagyobb válság hevében, amikor saját élete forgott kockán, akkor is másokra gondolt, közbenjárt és megmentette embertársait. Jellemének állandó tartozéka volt a mások iránti odafigyelés.

Végül maga a király „arcra borula és imádá Dánielt”, akit néhány nappal korábban még meg akart öletni. Ez azonban sem gőgöt, sem büszkeséget nem váltott ki Dánielben.

Száma és barátai számára a válságok nem az önfelmagasztalás alkalmi, hanem Isten felmagasztalásának lehetőségei voltak. A könyv első hat fejezetében leírt történetek mindegyikében újból és újból fellelhető azon vágyának kifejeződése, hogy minden dicsőség, minden érdem, minden tisztesség egyedül Istent illeti meg. Hiszen Ő az, aki cselekszik, csodákat tesz, „királyokat dönt”, „bölcsességet ad”, megszabadít a pusztulástól, és csodás módon gondját viseli gyermekeinek.

Láthatóan ez volt a négy héber ifjú legfőbb foglalatossága. Mit tegyenek, mit mondjanak, hogyan viselkedjenek annak érdekében, hogy minden helyzetben Isten legyen felmagasztalva. Ezáltal életük nehézségei olyan alkalmakat jelentenek, amikor megmutatkozhat „Isten dicsősége”.

Lehet, hogy hasonló gondolatok kellene, hogy foglalkoztassanak bennünket is ezekben a nehezen értelmezhető időkben. Mit tehetünk, hogyan szolgálhatunk azért, hogy a válság végén Isten neve legyen felmagasztalva? Mi lenne a leghelyesebb magatartás annak érdekében, hogy a körülöttünk élő emberek a legszomorúbb hírek közepette is megláthassák az Ő szépségét?

Dániel életének másik érdekessége a 9. fejezetében leírt imája. Talán az egyik legnehezebben érthető közbenjáró ima, mivel noha jól ismerjük Dániel makulátlan hitéletét, mégis ezzel a kijelentésével szembesülünk: „Vétkeztünk és gonoszsgot műveltünk, hitetlenül cselekedtünk és pártot ütöttünk ellened” (Dán 9:5). Óhatatlanul és jogosan merül fel a kérdés, hogy ebben az esetben őszinte volt-e, vagy képmutató? Határozottan állíthatjuk, hogy őszinte volt. A válság mindenkinek alkalmat ad arra, hogy Isten kegyelmének átvilágító fényében tegye fel a kérdést: „Uram, lehet, hogy ez az én hibám is?” Az emberi gonoszsgon, valamint azon túlmenően, hogy a válság rámutat arra, hogy az ember megsemmisítette az Isten által megjelölt határokat, a krízisállapotok önvizsgálati alkalmak Isten gyermekei számára. Vajon kellően hűségesek voltunk feladatunk végzésében? Minden esetben tiszta gondolatok, helyes motivációk, jó szándék vezérelt az embertársi kapcsolatokban? Megtettünk-e minden tőlünk telhetőt annak érdekében, hogy áldás lehessünk családunk és mások számára? Kedvesen és udvariasan viselkedtünk? A válságok néha olyan leckékre tanítanak meg, amelyeket halogattunk megtanulni a békeidőben.

Dániel sikerének kulcsa a legnehezebb próbákban ez: „Dániel pedig, amint megtudta, hogy megíratott az írás, beméne az ő házába; és az ő felső termének ablakai nyitva valának Jeruzsálem felé; és háromszor napjában térdére esék, könyörge és dicséretet tőn az ő Istene előtt, amiként azelőtt cselekszik vala” (Dán 6:10).

Elragadó a próféta következetessége. Nem hagy fel az Ige iránti engedelmisséggel, még ha ezzel megmenthetné is az életét. Miközben körülötte az emberek gonosz terveket forralnak, ő imádkozik és dicsóíti Istent. Hogyan hangozhatott utolsó éneke, mielőtt megfogták és az oroszlánok vermébe vetették?

A jelenlegi helyzet mindannyiunk számára alkalmat nyújt úgy imádkozni és énekelni, ahogy talán mindig is szerettünk volna. És amikor újrakezdhetjük a rohanást, amiből oly nehezen tudunk leállni, akkor is imádkozunk és énekelünk úgy, ahogy most tesszük.

Dániel nem volt közömbös a körülötte zajló események és a próféciák teljeseése iránt. Ha valamit nem értett, akkor böjtölt és buzgón imádkozott. Istentől szerette volna megtudni, hogy mi az, ami neki szól, és mi az, ami „azokra a napokra” vonatkozik. Ezt illetően igencsak sokatmondó

a Szentírás tanítása: „Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról...” (Jn 7:17).

A próféták olyan emberek, akiknek Isten csodálatos dolgokat nyilatkoztatott ki a jellel és a jövővel kapcsolatosan. Az „üdvösség felől tudakozódtak és nyomozódtak a próféták, akik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek.”

A válságra vonatkozóan érthetően fogalmaz Dániel: „És végig tart a háború, elhatározottat a pusztulás” (Dán 9:26). A föld történelme a válságok történelme. Súlyosabbak vagy enyhébbek, de valóságosak, és sosem könnyűek. Néha a bőség ruháját öltik, máskor a szegénységét, de a nehézségek és próbák nem fognak a jövőben sem elkerülni. Ám ha hűségesek maradunk Istenhez, a szenvedések közepette kegyelmet ad, és azt cselekszi, hogy minden a javunkat szolgálja – még ha nem is értjük minden esetben, hogy miként, vagy különösen, hogy mikor.

Az a komolyság, amellyel Dániel minden helyzetet kezel, forró vágya, hogy megértse Isten szavait, az isteni akarat iránti érdeklődése, őszintesége és embertársai iránti szeretete olyan elemek, amelyek bizonyítják, hogy Isten örömmel nyilatkoztatja ki magát nekünk, ha ezt mi komolyan akarjuk, ha szeretjük Őt teljes erőnkből, ha az Ő akaratát teljesítjük, és úgy szeretjük embertársainkat, mint önmagunkat.

A körülöttünk zajló események igazolják: Jézus visszajövele közel. Viszont az eseményekre ne úgy tekintsünk, mint kilométerkövekre, hanem inkább, mint útjelző táblákra. Ne feledjük: az Úr eljövetele ideje titok, ami nincs kinyilatkoztatva számunkra. Viszont szeretete, jósága, hűsége, irgalma, igazsága és ítélete, a vére általi megbocsátás jó híre, az örökélet reménysége, a szombati áldott nyugalma, Isten gondoskodása egészségünk és jólétünk érdekében, valamint az evangélium csodálatos igazságai olyan fényugarak, amelyekre ma az emberiségnek tényleg szüksége van. Beszéljünk bátran arról, amit Isten nekünk megparancsolt, de hallgassunk tisztelettudóan arról, amiről kijelentette, hogy nem ránk tartozik.

A Jelenések könyve elsősorban Krisztus kinyilatkoztatása az egyház és a válságban levő világ számára. A „megöletett Bárány” kinyilatkoztatása, aki „eljön a felhőkön”, teljes mértékben meg kell, hogy mutakozzon azoknak az életében, akik prédikálják és magyarázzák azt.

Jézus vihart csendesítő hangja lecsillapítja a lélek gyötördéseit, és bizalmat, bátorságot ad a továbbhaladáshoz. Feladatunk minden rendelkezésünkre álló eszközzel, életünkkel és szolgálatunkkal megismertetni Istent az emberekkel. Úgy gondolom, hogy ez jelenti igazán megérteni az időket és a csodálatos alkalmakat, amelyeket Isten az ő bölcsességében és jóságában megengedett átélünk. ■

**A GYŐZELMEK
ISTENE
ADRIAN
NEAGU**

GHEORGHE PIȚURLEA

Tizenegy évvel ezelőtt Râmnicu Vâlcea-n, az adventista gyülekezet udvarán tartottuk édesapámnak, Gheorghe Pițurlea lelkipásztornak a temetését. Dumitru Popa lelkes emlékezetes szavakkal méltatta: „A Romániai Adventista Egyház példamutató személyisége volt. Gyermekait mindig szelíden dorgálta az életük során összekuporgatott javakért (ház, anyagiak), mivel ő mindenét az emberekbe és az egyházba fektette.” Mekkora igazság! A gyászmenettel haladtunk, amikor megszólított a bátyám: „A nyugdíjpénztártól megkaptuk a temetkezési támogatást. Van itt valaki az egyik környékbeli gyülekezetből, akinek édesapánk anyagi támogatást ígért az imaház építésére. Egyetértesz azzal, hogy odaadjuk neki a teljes összeget?” Így tehát még az a pénz is az Úr munkájára, a szükségben levők megsegítésére lett fordítva, amit édesapám ezen a világon utóljára kapott.

Visszaemlékszem, Dorna Vátrán laktunk. Öten voltunk testvérek, és édesanyánk beteg volt. Apánk pár száz lejt kivéő fizetéséből éltünk heten. De hogyan? Jól, hisz sosem éhezünk. Éveken át ugyanazt a csodálatos menüt kaptuk: esténként a testvéreimmel együtt megdaráltunk néhány maréknyi búzát abból a zsákból, amit édesapám Erdélyből kapott havonta az egyik ismerősétől. Reggel a fűrészpores kályhára felkerült az üst, így reggelire főtt búzadarát ettünk hideg tejjel. Ebédre édesanyám ízletes levest tálalt, este pedig forró tejjel ettük meg a reggelről maradt hideg darát. Éveken át ez volt a család elege. Most már mindannyian szép korúak lettünk, de ez az életmód egyikünknek sem okozott egészségügyi problémákat.

Édesapám felhúzta a bakancsát, vastagon felöltözött, felkapott egy katonai hátizsákot, és így indult a lelkipásztori kerületbe, ami általában 2 rajont foglalt magába, vagyis nagyjából a szucsávai régió felét. Sokszor két hét is eltelt, mire hazaért.

Mi, gyerekek szombaton nem jártunk iskolába, és édesapám ezt tanította a gyülekezeteiben is. Ezért egy évre felfüggesztették lelkeszi állásából. – „Sajnálom magát!” – mondta neki az egyháziügyi megbízott. – „Jövedelem nélkül mi lesz magukkal, mi lesz az öt gyerekkel és a beteg feleségével egy egész éven keresztül?”

– „Inspektor úr, az Úr majd gondoskodik rólunk!” – válaszolta édesapám. És tényleg gondoskodott... De hogyan? Abban az évben édesapám méhészkedésbe fogott, és az égi jutalom nem maradt el. Csodálatos volt. Évekkel később, amikor evangéliumi szolgálatát nem igazán tudta lenyelni a kommunista hatalom, behívták a Securitate bukaresti parancsnokságára. Egy őrnagy vizsgálatot indított ellene, és törvényszék elé akarta állítani. Isten azonban a mennyből örködött, hogy egyetlen hajszálát se érje bántódás. Hattott a tiszt elméjére, aki végül arra a következtetésre jutott, hogy édesapám tettei mégsem annyira súlyosak. Ráadásul mit is kezdene egy beteg édesanya öt gyerekkel, ha letar-

tóztatják a férjét? Így szabadult meg anélkül, hogy kompromisszumot kellett volna kötnie.

Visszaemlékszem, otthon voltam, amikor valaki az apámat kereste. Egy küldönc jött a polgármesteri hivataltól, és értesített, hogy Olt megyében, a napraforgó virágzására a helyszínre szállított méhállományunk egy felügyelet nélkül hagyott tarlóégetés miatt odaveszett. A hír hallatán édesapám csak ennyit mondott: „Mennyei büntetés, mivel nekem az emberek lelkeivel kellene foglalkoznom, nem a méhekkal.” Pedig már 20 éve nyugdíjas volt! Nyugdíjba vonulásakor kapott egy bizonyos összeget azért a gyülekezeti épületért, amit korábban a saját pénzén építtetett. A pénzből vásárolt Călimănești-en egy nagy házat, és megfogadta az Úrnak, hogy amennyiben 10 év alatt nem alapít ott gyülekezetet, eladja és tovább költözik. Eltelt a 10 esztendő, és már a költözést fontolgatta, amikor kitört a forradalom. Rövid időn belül új gyülekezetet alapított abban a házban.

Egy péntek este találkozott „X” testvérnővel, aki épp virágokat hozott az úrvacsorára. Édesapám megkérte, hogy adja át neki a virágokat, majd ő elhelyezi az Úr házában, a testvérnőt pedig elküldte, hogy még az úrvacsora előtt menjen el, és béküljön ki Maria testvérnővel. – „Drága fiam” – mesélte egy alkalommal. – „Lelkeszi szolgálatom során több száz személyt kellett fegyelmeznem, de mindig kedvességgel, türelemmel és szeretettel viszonyultam a vétkező lélekhez. És íme, a bizonyíték: mindenkiel baráti kapcsolatban vagyok, kivéve azt a 2–3 pszichikailag beteg személyt, aki sosem tudott nekem megbocsátani.”

Emlékszem, édesapám rengeteget dorgált, hogy írjak szebben. De nem járt sikerrel. „A háborúban a szépírás mentett meg a haláltól” – mondogatta. – „Végezhettem volna a Don-kanyarban vagy Odesszában, én azonban a háborúban végig írnokként szolgáltam a parancsnokságon.” Mindazonáltal szembesülnie kellett felettesei ellenséges, bosszúálló magatartásával. Hamis vádak alapján letartóztatták, és a jilavai fegyházba zárták. Egy fővárosi tábornok gondviselészerű közbelépése folytán – akit ráadásul nem is ismert – nem került bíróságra, és visszatérhetett az alakulatához. Leszerelése után pedig a méhkerti Teológiai Szeminárium diákja lett.

Az öcsémmel együtt épp a szószéken ültünk, amikor édesapám belépett az imaház ajtaján. Feljött a szószékre, és az evangélium szolgálatába lépett két gyermeke között foglalt helyet. Micsoda öröm volt számára!

Nemrég a matcai gyülekezet százéves évfordulóján nagyon sokan jöttek hozzám, és mondtak néhány szót édesapámról. Nem tudom elfelejteni az egyik idős testvér szavait, aki elmesélte, hogy édesapámnak egy teljes álmatlan

éjszakát okozott az, hogy belement egy rakomány kavics hivatalos papírok nélküli megvásárlásába a gyülekezet számára. Majd hozzátette: – „És ma a beszerzések 90%-át nyugta nélkül bonyolítják le.”

Egy másik atyafi elmondta, hogy édesapám ősszel kijárt az erdőbe gombászni. Szerzeményét eltette télire, és a hideg évszakban szombat vagy vasárnap esténként a gomba elkészítésének titkaira tanította a testvérnőket.

Mi, gyerekek sokszor láttuk, amint fáradtan hazaér a kerületből, leteszi a táskáját, seprűt vagy portörölőt ragad, és segít édesanyánknak a házimunkában.

Rengeteg emléket őrzök édesapámról, amiket reményeim szerint, ha találok rá anyagi támogatást, egy emlékkönyvben

meg fogok jelentetni. Addig azonban Pál apostol szavaival szeretném zárni soraimat: „Emlékezzetek meg a ti előljáróitokról, akik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmeztén az ő életük végére, kövessétek hitüket” (Zsid 13:7).

A jól megérdemelt pihenést hozó halála előtt egy szombaton már nem volt ereje lábán állni a szószéken, de széket kért, és ülve prédikált.

Önökkel és a mennyei Atya segítségével harcoljuk meg együtt a hit nemes harcát, míg eljön az Úr Jézus Krisztus visszajövetelének nagy napja, és újra találkozhatunk szeret-teinkkel! Ámen! ■

Lejegyezte a fia, Mihail **Gheorghe Pițurlea**, nyugdíjas lelkipásztor

Tapasztalat » » » » »

A BARÁTOM VISSZAUTASÍTOTTA A SZENTLÉLEK HÍVÁSÁT

„Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek; de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg. Még aki az ember Fia ellen szól, annak is megbocsáttatik; de aki a Szent Lélek ellen szól, annak sem ezen, sem a más világom meg nem bocsáttatik.” (Mt 12:31-32)

Már ismertem az evangéliumot, de még a sevillai El Copero katonai bázis helikopterpilótája voltam. Az első szeretet lángolt bennem, ezért hirdetni kezdtem a Jó Hírt azon bajtársaimnak, akikkel korábban a lehető legtöbb gonoszságot elkövettük. De mivel új ember lettem és megváltoztam, örömmel beszéltem nekik arról, hogy mit tehet meg Jézus még a leggonoszabb ember életében is. A társaim tanúi lehettek a bennem végbement változásnak: már nem ittam, nem dohányoztam, meg voltam keresztkedve, és irigylésre méltón boldog voltam. Többeket érdekelt a bibliai üzenet, de most különösképpen két személyről szeretnék írni nektek: Juanról és Avelino századosról.

Velük és másokkal együtt hetente néhány órán át tanulmányoztuk Isten Igéjét. Juan különösen el volt ragadtatva a Biblia igazságainak felfedezéséről. Kérdéseket tett fel, és elcsodálkozott, látván, hogy a Biblia minden kérdésre választ nyújt. Meg voltam győződve, hogy tanulmányozásunkat a Szentlélek vezérli, és Ő ad nekünk bölcsességet.

Egy számomra még évek múltával is nehezen feledhető napon azonban valaki kopogtatott az ajtómon. Juan volt az, és örültem, mert azt gondoltam, hogy tanulmányozni jött hozzám. Ő azonban megállt a küszöbön, és a következőket mondta: „Moli, tudom, hogy ez az igazság, tudom, hogy a Biblia Isten Szava, tudom, hogy Ő a Teremtőnk és Megváltónk, én mégis inkább elveszek, de nem akarom tanulmányozni többé a Bibliát!”

Szavai tüzes betűkkel égtek bele az elmémbe. Nem tudtam megérteni a magatartását. Szombaton elmeséltem az esetet Alvaro Martin lelkipásztornak. Korábban ő kereszttelt meg engem és a családom többi tagját. A következőket

mondta: „Figyelj, Javier, ezek után látni fogsz még sokkal rosszabb dolgokat is megtörténni ezzel a személlyel.”

A lelkésznek lett igaza. Attól kezdve Juan egyre inkább lezüllött. Néhány hét elteltével elvált a feleségétől, majd összeállt a lánya 16 éves barátnőjével, két gyermekük született, majd ezt a nőt is elhagyta. Megpróbált kibékülni az első feleségével, de nem járt sikerrel. Habzsolta az élvezeteket, önpusztító életet élt, és végül a mája súlyosan megbetegedett, és magányosan, elhagyatva fejezte be az életét.

Ezért mondja Isten Igéje: „Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek; de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg.” Meg kell értenünk, hogy a Szentlélek elleni káromlás, a kinyilatkoztatott igazság elutasítása és tagadása, továbbá az, hogy azt mondod Istennek, nem vagy hajlandó elfogadni, amit felkínál számodra, s így folyamatosan visszautasítod a mennyei megbocsátást és menekülsz Előle, tulajdonképpen azt jelenti, hogy lépekről lépésre az ellenség karjaiba veted magad. Az ördög miatt látod másképp a dolgokat, mert a sötét oldalon állsz, ahol kezdetben minden szépnek, jónak és kellemesnek tűnik, de ez az út végül a halálba vezet.

Miközben Juan elutasította a Szentlélek hívását, Avelino százados hallgatott rá, és elfogadta Jézust személyes Megváltójának. Feleségével együtt megkeresztelkedtek, és a spanyolországi Adventista Egyház tagjai lettek. ■

KÉT KÜLÖNBÖZŐ DÖNTÉS
JAVIER MOLINER

Javier Moliner, nyugdíjas lelkipásztor, Spanyolország

A SZENTLÉLEKRŐL SZÓLÓ BIBLIAI TANTÉTEL (I)

A személyiség lényegi meghatározói

Szeretnénk azonosítani, tisztázni és meghatározni az Istenség harmadik Személyéről, a Szentlélekről szóló hit-alapelv alkotóelemeit. Mindezt egy olyan cikksorozatban óhajtjuk elvégezni, amely a Szentírás nyújtotta körülmények között tanulmányozás alapján íródott. A szerző kifejezett szándéka abban segíteni az olvasónak, hogy Isten Igéjéből tájékozott meggyőződést nyerjen az alábbi három kérdésre vonatkozóan:

- Mi a „személy” fogalmának jelentése?
- A Szentlélek „metafora”, azaz „jelkép”, vagy pedig „személy”? Ha Ő „személy”, akkor azt is kijelenthetjük, hogy Isteni Személy?
- Meggyőződők-e az adventista unitáriusok (Szentháromság-tagadók) a Szentlélekről szóló bibliai tan igazságáról?

Mit értünk a „személy” fogalma alatt?

A Szentírás az Univerzumban létező lények két alapvető csoportját mutatja be:

1. Személyes lények

- Isten (5Móz 6:4 vö. Ésa 45:5; Jn 17:3)
- Angyalok (1Móz 32:1 vö. Mt 24:31; 25:31; Zsid 1:13–14)
- Emberek (1Móz 1:26–27 vö. 1Móz 5:1–2)

2. Személytelen lények

- Az állatok (1Móz 1:20–25)

Az alábbiakban elemezzük és válaszoljuk meg a Szentlélekről szóló bibliai tantétel megértése szempontjától különösen fontos kérdést: **Mitől lesz egy lény „személy”?**

Az átlagember gondolkodásában a „test” az a „valami”, ami „személyl” tesz egy lényt. Ha ez a gondolkodás helyes, akkor az állatok is „személyek”, mert van „testük”. Nyilvánvaló – és a jóérzés is ezt diktálja –, hogy senki sem minősítene egy kutyát vagy egy lovat ekképpen, és nem sorolná a „személyek” közé. Sajnos azonban egyes keresztények – beleértve némely adventistát is – a Szentlelket a „tárgyak” közé sorolják, s ezzel tagadják „személyi” jellegét. Ennek értelmében tehát szükséges elemeznünk és azonosítanunk a „személyi” státusz lényegi elemeit, tulajdonságait, majd meg kell figyelniük, hogy ezek alkalmazhatóak-e a Szentlélekre vonatkozóan is.

A személyiség lényegi és alapvető meghatározói

Meghatározó és lényegi az az öt alábbi tulajdonság, amely révén egy lény vagy egy entitás „személynek” minősíthető. Ezen tulajdonságok a Szentírás alapos tanul-

mányozása nyomán lettek azonosítva, figyelembe véve az emberi lényt, valamint kutatva eredetét Isten teremtői aktusában. Tehát, a Szentírás nyújtotta adatok segítségével – különösen Mózes első és ötödik könyvében – azonosítottam az alábbi lényegi elemeket, amelyek alapján egy lény „személynek” nevezhető:

1. Az önazonosság tudata – öntudat (1Móz 2:23)

Mint személy, rendelkezem önmagam tudatával, tudom, hogy „ember” vagyok, és ebben a minőségemben tudom, hogy én vagyok e Szentlélekről szóló anyag szerzője (aminek megírásában a Szentlélek segített!), az általam viselt név pedig az önazonosságomat fejezi ki, amelyet nem tévesztek össze az Univerzumban létező egyetlen azonossággal sem.

Az állatok nem rendelkeznek öntudattal, azaz őket Isten nem ruházta fel az önazonosság tudatával, nem tudják, hogy „állatok” és nem „emberek”.

2. Erkölcsi öntudat (1Móz 4:6–7)

Erkölcsi felelősségeim tudatában vagyok, e felelősségeket vállalom, teljesítem, ha pedig nem teljesítem, elfogadom, hogy felelősségre vonjanak. Ennek értelmében Isten törvénye, a Tízparancsolat és az állam törvényei is normatív erővel bírnak rám mint emberre és személyre nézve.

Az állatok azonban nem rendelkeznek az erkölcsi és polgári felelősségtudattal. Ezért nem várnak el tőlük felelősségteljes, erkölcsös viselkedést. A „nyilvánosság” előtti több társsal való közösülés (szexuális kapcsolat) őket illetően nem tekinthető erkölcstelen cselekedetnek, a hetedik parancsolat áthágásának. Hogy miért? Azért, mert nincs erkölcsi tudatuk.

3. Szabad akarat (5Móz 30:19)

Mint ember, tisztában vagyok azzal, hogy rendelkezem a szabad választás akaratával, és úgy döntök, hogy gyakorlom azt. Az állatokat azonban olyan *ösztönök* uralják, amelyekkel nem tudnak szembeszállni szabad akaratú választás által. Az állatok „akaratát” olyan belső tényezők (hormonok) és külső tényezők (körülkények) határozzák meg, amelyeknek az akaratú képesség hiánya miatt képtelenek ellenszegülni.

4. Érvelés, tervezés, érthető nyelv általi beszéd, elmélkedés, képzelet (1Móz 11:6)

Képes vagyok ésszerű gondolkodásra, rövid- és hosszútávú terveket készíthetek, érthető, nyelvtanilag tagolt módon fejezhetem ki magam akár szóban, akár írásban, továbbá elmélkedhetek egy bizonyos témáról, elképzel-

hetek dolgokat, személyeket, eseményeket, vagyis van képzelőerő – mindezek olyan rendelkezésekre álló képességek, amelyek által tudatosan egy általam kitűzött, jól meghatározott *cél* elérésére törekszem. Sőt, mi több, e képességek alapján képes vagyok elemezni, összevetni, irodalmi eszközöket alkalmazni, szó szerint vagy jelképesen, összefüggően, következetesen fogalmazni, tudatosan megalkotott terveimet, céljaimat bemutatni.

Bár az állatok kommunikálnak egymással, nem teszik tudatosan, értelmesen, fantáziadúsán, pontos céllal és tudatosan tervezetten.

5. Alak vagy test (1Móz 5:1-2)

Mint Isten által teremtett ember, létezésem egy bizonyos alakhoz, kontúrhoz vagy testhez kapcsolódik. Az állatok, bár van testük, nem személyek, mivel nem rendelkeznek a fent bemutatott másik négy alapvető tulajdonsággal.

Következtetés

Megkerülhetetlen a következtetés, miszerint a személyiség öt lényegi meghatározása abban gyökerezik és abból ered, hogy az állatoktól eltérően Isten az embert a Szentháromság „képére és hasonlatosságára” teremtette. Ezt igazolják megcáfolhatatlanul 1Móz 1:26-27 versei is.

A következő cikk során bibliai adatokat vizsgálunk meg annak megfigyelése végett, hogy alkalmazható-e a Szentlélekre vonatkozóan is a „személyiség” öt lényegi és alapvető tulajdonsága. ■

**ISTEN
KÉPE
SZALLÓS
ZOLTÁN**

A SZEMÉLYISÉG ÖT LÉNYEGI MEGHATÁROZÁSA ABBAN GYÖKEZIK ÉS ABBÓL ERED, HOGY AZ ÁLLATOKTÓL ELTÉRŐEN ISTEN AZ EMBERT A SZENTHÁROMSÁG „KÉPÉRE ÉS HASONLATOSSÁGÁRA” TEREMTETTE.

Dr. Szallós-Farkas Zoltán,
egyetemi docens, Adventus Egyetem, Cernica

Elmélkedés » » » » »

KORONAVÍRUS 2020, ALKALOM AZ ELMÉLKEDÉSRE

– Folytatás a 10. oldalról –

E szavak vajon nem egy világszervezetre utalnak, amely világszéles törvényeket tesz kötelezővé, és amelynek minden ember engedelmeskedni fog? Ez a vég igazi jele – a pandémia csak a kezdet – a globalizáció, az egész világra kiterjedő kormány és egy engedelmeskedni kész teljes világ.

A jelenlegi válság második vetülete az emberi magatartásban bekövetkező mutáció. A válság hatalmas félelmet gerjesztett, pánikhangulatot, és ilyen helyzetben az egészséges logika és ítélőképesség hiányosan működik. Az ilyen emberek lázadnak, haragra gerjednek, készek lecsapni bárkire, akit hibásnak tartanak, mert mindenáron bűnbakra van szükségük. Az emberek készek lemondani számos jogukról, korábbi szabadságukról egy picinyke biztonságért cserébe, csak ígérje meg nekik valaki, hogy nem esik bajuk. A biztonságért eladjuk cserébe a szabadságunkat. Ez a magatartás is veszélyes, mivel egy nap arra ébredhetsz, hogy az aranyborjút imádod. Vallásos és vallástalan emberek egyaránt fordulnak a miszticizmus felé, az okkult, tudományosan nem igazolt gyógymódok ígéretei felé. Az embert nem érdekli a gyógymód származása, csak az eredmény, ha egyáltalán meggyógyulhatna, vagy ha megoldhatná a helyzetét, ezért imádják az ördögöt, az ördög pedig tudja, hogyan kell megszólítani az elkeseredett embert.

A válság harmadik vetülete a vallási magatartásunkat szabályozó hatalmas változásokra vonatkozik. A posztmodern ember egyre vallásosabb lett, de egyre kevesebb hittel rendelkezik, vagyis megvan nála a „kegyes-

ség látszata”. Amennyiben a vallásosság nem biblikus, nem hitre és bizonyítékokra épül, könnyen misztikussá válik, és a miszticizmus minden estben fanatizmushoz és elvetemült üldözéshez vezet. Előbb vagy utóbb megjelenik a misztikus-vallásos hangulat, mivel pontosan ez lappang a világjárvány mögött, és ez az, ami leginkább megijeszt.

Es egy utolsó dolog, amiről szeretnék szót ejteni: az emberi méltóság és a jellem. A válságok pánikot keltenek, a pánik tönkreteszi az ember méltóságát, és az életéért menekülő állapot magatartására veti vissza. A pánik hatására kész vagy bármilyen változást elfogadni a társadalomban, de még a vallásodban is. A pánik a manipulálható tömeg közé vet téged, mely tömeg vezényszóra cselekszik, és vakon engedelmeskedik bármilyen rendelkezésnek. A pánik fogja előkészíteni a homlokodat és a karodat a fenevad bélyegére. Ez lesz a vég idejének utolsó jelene. Ha elfogadod ezt a jelet, elveszett, halott emberré válsz! Nem a vírus öl meg, a feltámadás reménye hal meg benned, az örökélet számára válsz halottá!

Barátom, gondolkodj egészségesen! A jelenlegi világjárvány csak a kezdete a végidei eseményeknek. Ne félj! Imádkozz, tanulmányozd a Biblia végidőre szóló tanácsait, és viselkedj értelmesen! Homlokodat készítsd elő Isten pecsétje számára! Ő fog téged megvédeni bármilyen vírustól, éhségtől és az örök haláltól. Erre segítsen téged Isten! ■

Dr. Traian Aldea, nyugdíjas lelkipásztor

PÁL ÉS AZ ADVENT IDEJE

A törvényszegés titkos bűne

Thesszalonikaiaknak írt második levelében Pál újfent rámutat arra, hogy a thesszalonikaiakkal együtt szeretett volna Jézus visszajövetelének tanúja lenni (2Thess 1:6–10). Az ördög azonban nagy eretnkséget lopott be az egyházba, miszerint Jézus második eljövételére már sor került (2Thess 2:1–2), és megtörtént a feltámadás (2Tim 3:17–18). Ezt az elméletet a gnosztikusok karolták fel, elutasítva a Biblia tanításait a világ eredetéről, a testről és a feltámadásról.¹ Ne csodálkozzunk azon, hogy ilyen körülmények között a test valódi feltámadásának gondolatát nehezen fogadták el a korinthusi hívők (1Kor 15).

Csakis spirituális vagy spiritualista értelemben érvelhetett valaki amellet, hogy a parúzia és a feltámadás már megtörtént. Ez az eretnek gondolat ma is népszerű sok keresztény tanításban, véleményben. Állításuk szerint naivítás lenne az Úr szó szerinti második eljövételére várni, mivel szerintük Jézus dicsőségben és jelek kíséretében már akkor eljött, amikor meghalt a kereszten; vagy Jeruzsálem Ítélobírójaként Kr. u. 70-ben; a kereszténységnek a Római Birodalom feletti győzelme által; mindenik lélek megtérésekor; amikor a keresztény meghal; vagy amikor a társadalom egésze megbánja bűneit és a jó útjára lép.²

Pál kora után három századdal két teológus, Tychonius és Ágoston spirituális értelmezést tulajdonított az első feltámadásnak és az Országnak. A Dániel 2. fejezetében említett kő által jelképezett Ország kezdete Jézus első eljövetele, amely megteremtette Krisztus „ezeréves” uralmát (Jel 20) a Katolikus Egyház által³ – „Isten városa”, mely arra hivatott, hogy a világ királyai felett uralkodjon. Ez volt Krisztus visszajövetelének „spirituális” modellje, amely természetes módon politizálódott, és amelyet a keresztény világ jelentős része követett a végeláthatatlan véres és sötét századokban.⁴

Pál apostol felfedezése a Második thesszalonikai levelében rendkívül fontos, mivel szoros kapcsolat van az általa említett spiritualista eretnkség és a „törvényszegés titkos bűne” között, amiről a továbbiakban beszél.

A KJ Biblia idejétmúlt értelmezése

Mindenekelőtt tisztáznunk kell egy fordításbeli kérdést. Amerikai úttörőink – akik a King James Bibliát használták, és amely itt ezt mondja: „as that... is at hand” (2Thess 2:2: „Mintha itt volna már Krisztusnak ama napja” [Károli], a ford. megj.) – úgy értelmezték, hogy Pál megfeddte a thesszalonikaiakat az Úr közeli visszajövetelére vetett hitükért⁵. Az eredeti szöveg (*hōs hoti enēsteken*) szó szerinti jelentése: „mintha már itt lenne, a szemünk előtt”, amit Cornilescu helyesen fordított: „Mintha már el is jött volna.”⁶

Következésképpen Pál itt nem a közeli parúziába vetett hitet feddi meg. Azt nehezményezi, hogy azt állították: az Úr már eljött. Az apostol érvekkel támasztja alá, hogy az Úr

napja mindaddig nem jön el, míg az azt megelőző, megjövendőlt események nem teljednek:

- A „törvényszegés titkos bűne” már tapasztalható volt Kr. u. 52-ben, a levél keletkezésének évében (2Thess 2:7).
- A „hitehagyás”⁷ – a hit megtagadása és a lázadás – valamint az akadály eltávolítása (= a pogány birodalom).⁸
- A „törvényszegés emberének megjelenése”, vagy a „törvényszegő parúziája” (a „veszedelem fiának megjelenése”, Jn 17:12), az „ellenkező”, aki olyannyira felmagasztalja magát mindenütt, ahol szentség és fenségesség lakozik, hogy egyenesen Isten templomába helyezi magát, és Istenként mutatkozik (2Thess 2:3–4). Sikerét hamis karizma, sátáni csodák és csalások biztosítják (2Thess 2:9–10). Krisztus megjelenésekor megsemmisül (2Thess 2:8).

Ez a forogatókönyv nem pontos időhöz kötött. A történelem, jóllehet nagy és kis emberek a szereplői, mégiscsak Isten kezében van. Isten a saját akarata szerint hosszabbította vagy rövidíthette meg a pogány birodalom napjait. Következésképpen ez az akadály nem okozott volna nehézséget Istennek, ha időközben megvalósult volna az Úrnak a világszéles evangelizációra vonatkozó terve. Figyeljük meg, hogy Pál előrelátása szerint a törvényszegő, aki Krisztus parúziája előtt lép a színre, személy, nem pedig intézmény, mely századokon át uralkodik. És ez a személy nem maga az ördög, hanem valaki, akit az ördög csalásai tartanak fenn.

A „törvényszegés titkos bűne”, amely már az apostol idejében elkezdte tevékenységét, hitehagyásra buzdítva és színre állítva Krisztus ellenlábását (az Antikrisztust = az „alkrisztust”), nem lehetett a pápaság, hiszen az csak századokkal később jelent meg. A legnagyobb valószínűség szerint ez a gnoszticizmus volt, amely újra megtagadta a bibliai kereszténységet, spirituális jelentést tulajdonítva annak. A misztikus gnózisokat (ismereteket), habár hivatalosan elvetették, léleekben számos egyházatya elfogadta, aminek mindannyiunk számára ismertek a következményei: a lélek halhatatlanságának doktrínája és a szentek kultusza; az Ótestamentummal, a szombattal és a zsidó néppel szembeni ellenségeskedés; a szentségek sokasága és azok mágikus értelmezése, és végül az emberinek (püspök, zsinat, hagyományok) az isteni feletti tekintélye.

Pál apostol és Dániel próféciája

Pál 2Thess 2:2–10-ben leírt profetikusan összefügg Jézus Mk 13:14-ben bemutatott jövendölésével, Jánosnak az Antikrisztus megjelenésére vonatkozó utalásával (1Jn 2:18), sőt, Ezékiel próféciájával is (28:2). Mindazonáltal Pál legfontosabb forrása Dániel jövendöléseiben található. Ott olvashatunk a „pusztító vétek felől” (Dán 8:12–13), amely átveszi Jézus keresztje „mindennapi áldozatának” helyét (11:31). Ott szerezhethetünk tudomást egy új, különböző és furcsa hatalomról, amely a római fenevad

fejéből nő ki, és Isten népének és törvényének ellensége (7:8, 24–25). Ez az ellenfél az istenség fölé helyezi magát (11:36), rendkívül ravasz (Dán 8:23, 25), és Krisztus második eljövetelkor megsemmisül.⁹

Dániel kódolt próféciai az időt rendkívül tömörítve írják le: egy 10-15 évet élő állat egy olyan szuperhatalmat jelképez, amely évszázadokon át uralkodott (Dán 7:23; 8:20–21); egy apokaliptikus nap egy történelmi évet jelent (Dán 9:24; Ez 4:6). A Pál idején még nem alkalmazták a nap-év elvet az 1260, 1290, 1335 és 2300 profetikus „napra”, mivel Isten pecsét alá helyezte az idő eme titkát (Dán 8:26; 12:4, 9).¹⁰ Következésképpen Dániel könyvének egyetlen száma sem hangzott túlzottan fenyegetőnek az első keresztények számára. Pál megértette, hogy a negyedik pogány birodalom (Róma) előkészíti az utat a törvényszegő szarv számára.¹¹ Az angyal úgy mutatta ezt be, mint egy egyéni uralkodót, aki három és fél éven keresztül üldözi a hívőket. Nem lehetett akkor még előrelátni a „keresztény korszakot”, és semmilyen „sötét középkor” sem akadályozta meg az apostolt, hogy tántoríthatatlanul higgyen abban, hogy „még vajmi kevés időt” várnia kell (Zsid 10:37).

Sok őszinte keresztény úgy hiszi, hogy az Isten által ihletett prófétáknak ismerni kell az összes titkot, a teljes igazságot a jövőre vonatkozóan. Ez a feltételezés azonban nem helyes. Maga Jézus sem tudott többet annál, mint amit az Atya kinyilatkoztatott neki.¹² Ami pedig a jövőt illeti, figyeljük meg, hogy még az angyalok – akik pedig többet tudnak, mint a próféták – sem árulnak el minden titkot már a kezdet kezdetén. Kitartó kérésének köszönhetően Dániel kapott némi kiegészítő információt, ami ma nagy segítsé-

günkre szolgál, de a próféta kíváncsiságát nem elégíthette ki. Az angyal az elején csupán annyit árult el, hogy a látomások fenevadjai „királyok” (Dán 7:16–17), Dániel állhatatos kérésére azonban azt is elmondta, hogy „a negyedik állam negyedik ország lesz e földön” (7:19, 23).

Dániel látomásának tolmácsangyalához hasonlóan Pál a Második thessalonikai levelében egy tömör próféciai forgatókönyvet tár elénk, amely összeegyeztethető Jézus ígéretével, miszerint ugyanannak a nemzedéknek a korában vissza fog jönni. Pál azonban olyan új elemeket is beleszótt ebbe a jövődőlésbe, amelyekről Dániel semmit sem mondott. Pál elárulja a titkot: az a bizonyos szarv nem egyszerűen egy másik római császár lesz, hanem egy olyan vezető, aki a hitehagyás talajáról emelkedik fel, nem a zsidóságból, sem az ateisták vagy a szabadkőművesek közösségéből, hanem a kereszténységből, és bitorolja Isten helyét az egyházban.¹³ Pál jövődőlése feltételhez kötött volt, ami az időt illeti; csodálatos módon teljesedett, ha retrospektív módon vizsgáljuk, a hitehagyás áramlatában élő nemzedékek azonban nehezen érthették. Úgy is mondhatnánk, hogy a történelem felülkerekedett a prófécian.

Pálnak azonban más jövődölései is vannak, amelyek az utolsó napokról szólnak. Ezekkel a Szemle következő számában foglalkozunk. ■

Florin Lăiu, nyugalmazott bibliatanár

A VISSZAJÖVÉ-
TEL KÖZELSÉGE
FLORIN
LĂIU

1. Ronald E. Heine, *Classical Christian Doctrine*, Baker Academic, Grand Rapids, Mich., 2013:159. A gnoszticizmus (gnosis = tudomány/misztikus ismeret) spiritualista mozgalom volt, amelyet számos, a neoplatonikus filozófiából és a keleti dualizmusból merítkező áramlat képviselt, szemben a bibliai teizmussal. A gnosztikusok újraértelmezték az evangéliumot a teozófia vagy a mai New Age áramlat stílusában. Habár a gnoszticizmus a II. és a III. században virágzott, nyilvánvaló, hogy kezdeti formájában az első századi egyházat is támadta (1Tim 6:20; 1János 4:2; 2János 7).

2. Hasonló teológiai értelmezések napjainkban nagyon népszerűek a liberális kereszténységben, a Katolikus Egyházban és a történelmi protestáns felekezetekben. Általában a „preterizmus”, a „megvalósult eszkatológia” vagy az „immanenzitált eszkatón” névvel jelölik. Léteznek olyan vallásos felekezetek, amelyek hiszik és vallják, hogy Jézus eljövetele már bekövetkezett (spirituálisan, láthatatlan formában, különböző egyének testet öltése révén). A *shakerek* szerint a második advent Ann Lee Anya személyében valósult meg, a *rózsakeresztesek* szerint Jézus második eljövetele a lélekben következik be, a *swedenborgiánusok* úgy hiszik, hogy a második advent Swedenborg megvilágosodásával vette kezdetét, a *bahái hitűek* szerint Jézus eljövetele Bab és Baháálláh személyében valósult meg. A *Jehova tanúi* azt tanítják, hogy Jézus 1914-ben eljött, spirituális jelenlét formájában. A *rasztafariánusok* hiszik, hogy Jézus a „Fekete Krisztusként” jött vissza Haile Selassie etióp császár személyében. A különböző indiai háttérű vallásokban Jézus híres guruk személyében reinkarnálódott.

3. 1054-ig a Katolikus Egyház volt a „teljes”, hivatalos, az ortodoxia ökumenikus zsinatait elismerő egyház.

4. En.Wikipedia „The City of God”; Craig L. Blomberg, *From Pentecost to Patmos*, B & H Publishing, Nashville, TN, 2006:519; Antonio Fuentes, „Daniel”, *Catholic Answers*, 8/1/1992. www.catholic.com/magazine/print-edition/daniel.

5. John N. Andrews, *The Advent Review and Sabbath Herald*, Saratoga Springs, 1851 (sept. 2, 21. o.; dec. 23, 1851. o.) Az értelmezést később átvette Ellen White is (*Sketches From the Life of Paul*, 116–117. o.; *Apostolok történetei*, 264–266. o.) A KJV-változathoz vett idézet, valamint az ehhez társuló értelmezés napjainkig fennmaradt, lásd Hans LaRondelle, *Paul's Prophetic Outline In 2 Thessalonians 2*, Andrews University Seminary Studies, Spring 1983, 21. köt., 61. o. (online-tartalom).

6. Az újj Biblia jóvátette ezt a hibát („as though the day... had come”). Tulajdonképpen több száz bibliafordítás híven tolmácsolta itt a görög szöveget. A legrégebbi fordítások, amelyek eltértek a szövegtől: Jeronimus *Vulgatája* és

a *Siriaca*, mindkettő az V. századból. A *Vulgata* (sokáig domináns szerepet játszott a katolikus világban) hatással volt néhány bibliafordításra, beleértve a legrégebbi angol protestáns fordításokat is (TNT 1534, PNT 1595, GNV 1599, KJV 1611, SVV 1637, WEB 1833, NOY 1869, ASV 1901), és természetesen néhány katolikus fordításra is (ACF 1753, ESS 1824, RV 1960, NAB 1970, CAB 2003). Vannak viszont olyan ortodox fordítások is, amelyek eltérnek a görög szövegtől: ilyen például a Bukaresti Biblia 1688-ból, vagy az Orosz Zsinati Biblia.

7. Görög *apostasia* = megtagadás (Csel 21:21), elárulás (Józsua 22:22), a bizalom elárulása (2Krn 29:19), dezertálás (Jer 2:19).

8. A legrégebbi keresztény szerzők szerint az akadály, amelyet az apostol nem említ (2Thess 2:5–6), a Római Birodalom volt (F. F. Bruce, „Paul and ‘The Powers That Be’”, *Bulletin of the John Rylands University Library of Manchester*, 66; 1984:78–96).

9. Dán 7:26; 8:25b; 11:45; 12:1; 2Tes. 2:8.

10. Az ókori judaizmusban a nap-év kódot alkalmazták a 70 hétre. Minden híres középkori rabbi, kezdve Nahawendivel (perza zsidó, IX. század), az összes dánieli próféciaira alkalmazta a nap-év elvet. A keresztények között a nap-év kódot csak módjával alkalmazták, főleg nyugaton, az V. századtól kezdődően. Joachim de Flora (XII. sz.) volt az első, aki az 1260 napos próféciaira a nap-év elvet alkalmazta, arra gondolva, hogy a Krisztus utáni 1260. év egy új kort hoz el, a Szentlélek korát. A XV. században a bizánci ortodox írástudók is alkalmazták ezt az elvet néhány próféciaira, majd a XVI. században a klasszikus kínai irodalomban is ismertté vált. A protestantizmusban a nap-év elv volt az egyöntetűen elfogadott történelmi értelmezési rendszer gerincoszlopa, miközben a katolikus teológia ezt elhagyta. A tudós John Napier és Isaac Newton is alkalmazta ezt az elvet a próféciai tanulmányozásakor. Az 1800-as évek után Dániel 8 2300 napos jövődölését többtíz magyarázó is 2300 évként értelmezte. Ezzel egy időben a profetikus periódusok iránti érdeklődés az iszlám világban is megnyilvánult: az 1260 nap az iszlám korszak 1260 éve lett, amely 1844-ben ért véget, amely év a bahái korszak kezdete. Sajnos a nap-év elvet a legtöbb teológus elvetette, 1847 után az evangélikusok is. Kivételt képeznek az adventisták, társfelekezeteik és a Jehova Tanúi.

11. H. LaRondelle, *i.m.*, 64. o.

12. Mt 20:23; 24:36; Mk 13:32; Csel 1:7; Jel 1:1.

13. Ef 2:21; 1Tim 3:15; Zsid 3:5–6; 10:21; 1Pt 2:5; 4:17, vö. Ez. 9:6. Az egyház a mennyei szentélyé (Jel 21:2–3, 16, vö. 1Kor 6:20; Dán 8:10–14; Gal 4:26; 2Móz 15:17; Zsid 11:10, 16; 13:14). Minden támadás a hit és az egyház ellen, a mennyei szentély lábál tiprása (Jel 11:1, 19).

A JÁRVÁNY IDEJÉN IS MARADJUNK EMBEREK!

Ortoodox teológus vagyok, és tudom, hogy a jelenlegi járvány elleni egyetlen védőoltás a szolidaritás. Az a megtiszteltetés ért, hogy Aurel Neațu lelkipásztornak, a Romániai Hetednapos Adventista Egyház elnökének üzenetét tolmácsolhatom:

„(...) A jelenlegi helyzet rámutat arra, hogy a társadalomban milyen gyorsan változhatnak a dolgok. Ami tegnap még felfoghatatlan volt, ma már be is következik. Óriási tanulság ez számunkra, Isten gyermekei számára. (...) Talán sosem volt még ennyire szükségünk az összetartásra, az egységre. Bízunk Istenben, és hitünk bizonyítékait kínáljuk fel embertársainknak. Ne csak bátorítsuk őket és imádkozzunk, hanem konkrét dolgokat tegyünk értük... Mutassuk meg, hogy törődünk velük! A múltban jelen-

téktelennek tűnő dolgok mára már hőstetteknek számítanak: élelmiszert vásárolni valakinek, segíteni az idős, veszélyeztetett korosztályhoz tartozó személyeknek. Ezeket mind megtehetjük ebben az időszakban.

Az egyházvezetőknek és a lelkészeknek ott kellene állniuk az első sorokban, közel az egyház tagjaihoz és a szükségben levőkhöz. Ebben az időben arra hívtunk, hogy bizonyosságot tegyünk felelősségtudatról, higgadságról, megértésről. Tanúsítsunk tiszteletet a mellettünk levők iránt! Miután véget ér ez a nehéz időszak, fontos, hogy számot adván önmagunkkal, megállapíthassuk, hogy mindvégig emberek maradtunk...

Csak a szolidaritás gyógyíthat meg.” ■

A cikk szerzője **Lelia Munteanu**

Megjelent a Mediafax Hírügynökség oldalán 2020. március 14-én.
<https://www.mediafax.ro/editorialistii/comentariu-lesia-munteanu-in-mijlocul-molimei-sa-ramanem-oameni-18985620>

**HITELES SZOLGALAT
AUREL NEAȚU**

„HA LÁGYAN VISELTED MAGAD A NYOMORÚSÁG IDEJÉN, SZŰK A TE ERŐD”
(PÉLD 24:10)

ARCMASZK NÉLKÜL A FRONTON

Ezekben a különösen nehéz napokban nem is kevés azoknak a „hősöknek” a száma, akik a frontvonalon küzdenek.

Méltatni szeretném én is ezeket az embereket, akiknek sok esetben felszerelés nélkül kell helytállniuk az őrhelyiken, és küzdeniük embertársaik túléléseért. Mel Gibson filmje, „A fegyvertelen katona” napjainkban ezen emberek által újra lejátszódik. Az egyik ilyen hős dr. Ana Mationi ideggyógyász, a karánsebesi adventista gyülekezet tagja, akit Isten elhívott, hogy nehéz helyzetben levő embertársain segítsen. De szót kell ejtenünk a gyógyszerészekről és az élelmiszerboltok eladóiról is, akik a kialakult helyzetben is végzik kötelességüket. Monica Berejniec és Székely Flory is közéjük tartozik.

Imádkozunk, hogy Isten áldja meg önöket egészséggel, és adjon erőt a munkához, hogy ezt a válságos időszakot, együtt, átvészelhessük. Minden tiszteletem az önöké! ■

Székely Puiu, a karánsebesi adventista gyülekezet presbitere

ÍGÉRET-DOBOZ

A rendelkezésükre bocsátjuk egy doboz sablonját, amit magatok vagy akár a szüleitek segítségével elkészíthettek kartonpapírból. A külső oldalakra tetszés szerint rajzolhattok, vagy kiszínezhetitek azokat. Az elkészült dobozba naponta helyeztél bele azokat a bibliai ígéretek, amelyeket az alábbi sorokban megtaláltok.

**A NYÁJ
BÁRÁNYKAI
ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu,
Az Unió Gyermek-
osztálya igazgatójának
asszisztense

- A.** Rendezzék meg megfelelő sorrendbe az alábbi fontos ígéretek szavait.
- a) „fel; engem; emel; sziklára;” (Zsolt 27:5 u.r.)
 - b) „megsegítesz; Te; megvigasztalsz; és; engem; Uram;” (Zsolt 86:17 u.r.)
 - c) „eltakar; az; sátrának; veszedelem; bizony; engem; elrejt; engem; ő; hajlékába; a; napján; rejtékében;” (Zsolt 27:5 e.r.)
- B.** Keressétek meg az alábbi ígéretek hiányzó szavait.
- a) „Közel van az a szívekhez, és a lelkeket” (Zsolt 34:19).
 - b) „Bizony engem az Ő” (Zsolt 27:5).

A Romániai ADRA a szolgálat frontvonalában

3558 személy kap segítséget az öt hete életbe léptetett „COVID-19 humanitárius segély” elnevezésű ADRA-projekt révén.

Cselekedj te is!

Akik szeretnének csatlakozni a Romániai ADRA csapatához a „COVID-19 humanitárius segély” elnevezésű projekt keretében, a következő módon tehetik meg:

- » önkéntesként (az ADRA regionális projektvezetőinek megkeresésével);
- » tárgyi adományozás által (személyes tisztálkodási szerek);
- » pénzádományozás által az ADRA folyószámláira (a projekt megnevezésével);
- » közvetlen átutalással az ADRA weboldaláról (adra.ro/doneaza, a projekt megnevezésével).

57160